

Πωλείται όπως είν'
επιπλωμένο

ΣΕΛΙΔΑ 3

Πρώτο δεήμα γραφής
Το ξεπούλημα των Airbus
υπέγραψε ο Στουρνάρας

ΣΕΛΙΔΑ 13

ΕΟΠΥΥ

Στόχος η συρρίκνωση και
των δαπανών για
νοσοκομειακή περίθαλψη

ΣΕΛΙΔΑ 9

Ισπανία

Το τίμημα της
«διάσωσης»

ΣΕΛΙΔΑ 5

Ξανά στον αφρό οι
εργατοπατέρες

ΣΕΛΙΔΑ 11

Εκατοντάδες χιλιάδες
υποδέχτηκαν τους
ανθρακωρύχους στους
δρόμους της Μαδρίτης

ΣΕΛΙΔΑ 16

Νέα δεινά για την
εκπαίδευση

ΣΕΛΙΔΑ 10

Σκάσε
και
σκάβε

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

14/7: Γαλλία: Εθνική γιορτή (1789), Ιράκ: Ημέρα δημοκρατίας (1958) 14/7/1921: Καταδίκη Σάκκο-Βαντούστει σε θάνατο 14/7/1924: Σύγκρουση επαναστατών με στρατεύματα, 3.000 νεκροί (Σάο Πάλο) 14/7/1933: Το εθνικοσπασιαστικό ανακρύσσεται μόνο νόμιμο κόμμα (Γερμανία) 14/7/1969: Βόμβα τραυματίζει τον Σάκη Καράγιαργα και οδηγεί στην εξάρθρωση της ΔΑ 14/7/1971: Εκρηξη βόμβας (ΛΕΑ) στην αίθουσα διαλέξεων Ελληνοαμερικανικής Ένωσης 14/7/1977: Βόμβα σε American Express και ΡΧ, εμπρησμός αμερικανικού αυτοκινήτου 14/7/1992: Απόπειρα κατά Ιωάννη Παλαιοκρασσά (17N) 15/7/1901: Απεργία 74.000 χαλυβουργών (Πίτσμπουργκ) 15/7/1935: Συμπλοκές βασιλοφρόνων-δημοκρατικών, πολλοί τραυματίες (Πάτρα) 15/7/1965: Αποστασία, παραίτηση Γεωργίου Παπανδρέου 15/7/1970: Καταδίκες στελεχών ΚΚΕ, ΔΕΑ και ΠΑΜ 15/7/1974: Ελληνικό πραξικόπεμπτα κατά Μακάριου (Κύπρος) 15/7/1984: Τρεις βόμβες σ' ένα διήμερο στο γαλλικό υπουργείο Βιομηχανίας 16/7: Βολιβία: Ημέρα Λα Πας (1548) 16/7/1918: Εκτέλεση αυτοκρατορικής οικογένειας (Ρωσία) 16/7/1946: Πρώτες εκτέλεσης εμφυλίου στο Επταπόρυγο 16/7/1972: Σύλληψη ενιά Ελλήνων και τεσσάρων Γερμανών για συμμετοχή στο «Κίνημα 20ή Οκτώβρη» 16/7/1991: Απόπειρα κατά τούρκου επιτετραμμένου Ντενίς Μπουλούκμπατι (17N) 16/7/1991: Τέσσερις βόμβες σε γραφεία ασφαλιστικών εταιρειών (ΕΛΑ-1 Μάρη) 16/7/2002: Σύλληψη Χριστόδουλου, Βασιλη Ξηρού, Διονύση Γεωργιάδη 17/7: Ιράκ: Ημέρα επανάστασης (1968) 17/7/1936: Εξέγερση Καταλωνίας, έναρξη ισπανικού εμφυλίου, επανάσταση Μαρόκου κατά Ισπανών 17/7/2002: Σύλληψη Αλέξανδρου Γιωτόπουλου 18/7: Ισπανία: Ημέρα εργασίας 18/7/1980: Εμπρησμός τεσσάρων φορτηγών ψυγείων Μαρινόπουλου (ΕΛΑ) 18/7/2002: Σύλληψη Βασιλη Τζωρτζάτου, Θεολόγου Ψαροδέλη 19/7: Νικαράγουα: Ημέρα ανεξαρτησίας 19/7/1937: Οι Νοάζι καίνε έργα τέχνης που δεν ανταποκρίνονται στην ιδεολογία τους 19/7/1980: Πενίνα τα χώρες αποφασίζουν μποϊκοτάζ Ολυμπιάδας Μόσχας 19/7/1998: Γάμος Κώστα Καραμονή και Νατάσσας Παζαΐτη 20/7: Κολομβία (1819), Τυνησία (1956): Ημέρα ανεξαρτησίας, ΗΠΑ: Ημέρα σελήνης (1969) 20/7/1934: Αστυνομικοί βάλλουν κατά απεργών οδηγών φορτηγών, 50 νεκροί (ΗΠΑ) 20/7/1950: Επιτοπλή Φρειδερίκης στον στρατόγραφο Μάρσαλ προτείνει τον Γ' παγκόσμιο πόλεμος ν' αρχίσει από Ελλάδα 20/7/1974: Εισβολή Τουρκίας στην Κύπρο 20/7/1975: Εμπρησμός σε διάφορα σημεία πλαζ ΕΟΤ Βουλιαγμένης και Βούλας, βορειοαμερικανικού αυτοκινήτου (ΕΛΑ) 20/7/1980: Μολότοφ και διακυνόντα στη Ρόδο λόγω δρομολόγησης σκάφους από και προς Τουρκία, δύο αστυνομικοί τραυματίες από καραμπίνα, δεκάδες τραυματίες διαδηλωτές, οδοφράγματα 20/7/1999: Εξεγέρσεις ακροαριστερών σε έξι τουρκικές φυλακές 20/7/2001: Δολοφονία Κάρολο Τζουλιάνι από αστυνομία (Γένοβα) 20/7/2002: Σύλληψη Ηρακλή Κωστάρη, Κώστα Καρατσώλη.

● Ο απαράμιλλος Κώστας Βάρναλης το είχε πει ●●● Να φυλάγεσαι από τα πισινά του μουλαριού και από τα μπροστινά του καλογέρου ●●● Άλλα σε Σαμαράς, ως παιδί του Αθέρωφ, δε διάβαζε «κομμουνιστάς ποιητάς» ●●● Αν διάβαζε, δα φυλαγόταν από κάτι Νικολόπουλους ●●● Θα μας πείτε πώς να μην την πατήσει ο Σαμαράς, όταν την πάτησε ο Τζερόνιμο ●●● Ετρεχει να κάνει συναντήσεις και να ανακοινώνει συμφωνίες με τον Νικολόπουλο για συμμετοχή του δεσποταριάτου στην πίτα των κοινοτικών κονδυλίων ●●● Και δεν του πέρασε από το μυαλό ότι ο Νικολόπουλος απλώς τον χρησιμοποιούσε ως ντεκάρ, προετοιμάζοντας την «ηρωική έξοδο» ●●● Πάντως, όσες δεκαετίες και να περάσουν, κάποια πράγματα στην παραδοσιακή δεξιά δεν αλλάζουν ●●● Εμείς πάντως, δυμόμαστε τη σεκάν «βαδίζοντας προς την ορκωμοσία» και ανατριχιάζουμε από τη συγκίνηση ●●● Στη μέση ο Σαμαράς, αριστερά του ο Αθραμόπουλος (δικαιωματικά, ως αντιπρόεδρος του κόμματος ●●● Κουζί: ποιος έκανε την παρακάτω δήλωση; ●●● «Θεωρούμε ότι και τα

●●● Ενας υφυπουργάκος μοστράριζε σαν το Νο 3 της κυβέρνησης! ●●● Ρεσεις, εκεί στο Συγκρότημα, συγκρατηθείτε λίγο ●●● Με τόσους επαίνους, τόσες αγιογραφίες, τόσο γλειψιμο, θα τον «κάψετε» τον Στουρνάρα ●●● Ή μήπως δέλετε να δείξετε σε όλους τη συγκεκριμένη διαπλοκή, για να ψαρώσουν οι ανταγωνιστές σας; ●●● «Είναι πολλά τα λιγούρια της εξουσίας εδώ μέσα», είπε ο εγέρθητος ●●● Και απέφυγε να κοιτάξει προς το μέρος όπου κάθονταν οι εγέρθητοι ●●● Κουζί: ποιος έκανε την παρακάτω δήλωση; ●●● «Θεωρούμε ότι και τα

σύμβολά μας αλλά και το όνομά μας είναι πλέον αυτό που ση γλώσσα την εμπορική λένε ένα ισχυρό brand name, δεν έχουμε κανένα λόγο να το αλλάξουμε» ●●● Αν απαντήσατε «ο Βενιζέλος» χάσατε ●●● Άλλωστε, αυτός και καλά ελληνικά ξέρει και την πολιτική σημειολογία αντιλαμβάνεται ●●● Η δήλωση έγινε από τον Τσίπρα και την αφήνουμε στην κρίση σας ●●● Ποιος τοποθετήθηκε «τομεάρχης Εθνικής Οικονομίας» των νεοναζί; ●●● Ο Παναγιώταρος! ●●● Είναι κι αυτή μια ένδειξη για το πόσο νοιάζονται γι' αυτά που ταλανίζουν τον ελλη-

νικό λαό ●●● «Η καρδιά του δα βρίσκεται κοντά μας», είπε ο Βενιζέλος για τον απόντα από τη Συνδιάσκεψη του ΠΑΣΟΚ Γιωργάκη ●●● Ο οποίος βρισκόταν σε συνέδριο για τις τεχνολογίες πληροφορίας και επικοινωνίας στην εκπαίδευση ●●● Πάλι καλά που γινόταν την ίδια μέρα αυτό το συνέδριο, γιατί προκειμένου να μην πάει στη Συνδιάσκεψη ο ΓΑΠ δι πορούσε να στήσει στη Σύμη ημερίδα με δέρμα «Πώς πέρδεται το λιδόρινο» ●●● Με 15 λεπτά το κιλό πουλάνε οι πατατοπαραγωγοί της Πελοποννήσου στους εμπόρους ●●● Και το «κίνημα της πατάτας»; ●●● Αγοράζει από τις λαϊκές, όπως όλοι μας ●●● Σαπουνόφουσκα ήταν κι έσκασε ●●● 8013003888 ●●● Μη γελάτε, ρε, δεν είναι η γραμμή «ξέσκισε με», αλλά η γραμμή anastasisipasok.gr ●●● Ο ΓΑΠ έφυγε, αλλά πρόλαβε να δημιουργήσει «σχολή» ●●● «Έιμαστε υπερήφανοι για τ' όνομα και τα σύμβολά μας, δεν είναι αυτά το πρόβλημά μας» είπε ο Μπένι ●●● Και μας είχε φάει η αγωνία μην τ' αλλάξει ●●●

◆ Κάπι ήξερε ο Ζανιάς και αρνήθηκε να παρακαμένει στο πολιτικό επιτελείο της κυβέρνησης. Ο άνθρωπος είναι τραπεζίτης-τεχνοκράτης καιρέας. Γιατί να μένει στο υπουργείο και να εξακολουθεί να εκτίθεται (χωρίς, μάλιστα να έχει βασικό υπουργικό ρόλο) και να μην πάει πρόεδρος στην Εθνική Τράπεζα, όπου θα 'ναι το αφεντικό (ένα από τα δύο αφεντικά) και θα μπορέσει εκ του ασφαλούς να φροντίσει την καριέρα του;

◆ Επειδή έμαστε γνωστοί για τα αισθήματα που τρέφουμε και για τον ΣΥΡΙΖΑ και για τον Περισσό, έχουμε κάθε δικαίωμα να στηλιτεύσουμε την προβοκάτσια του συγκροτήματος Λαμπτράκη που εμφανίζει τα πράγματα λες και στη Βουλή υπάρχουν δύο μπτλοκ: ένα των τριών κομμάτων της συγκυβέρνησης και ένα των ΣΥΡΙΖΑ-Περισσού-Καμμένου-νεοναζί. Σελίδες αφιέρωσαν τα «Νέα» σ' αυτό το θέμα, με πτίνακες για τις κοινές θέσεις των κομμάτων της αντιπολίτευσης και άρθρο του Πρετεντεράκου για το ίδιο θέμα. Οι στόχοι

της προβοκάτσιας είναι εμφανείς. Να δικαιωθεί τη συγκυβέρνηση, εκεί στον πολύ καλά ποιος είναι ο Νικολόπουλος και ποια είναι τα κίνητρά του.

◆ Αντιγράφουμε από ρεπορτάζ των «Νέων» (7-8 Ιούλιο 2012): «Ο Δημήτρης Χριστόφοριας που όταν ερωτάται αν εξακολουθεί να αισθάνεται κομμουνιστής απαντά καταφρακτικά, σε αυτή τη φάση της ζωής του έχει θέσει στόχο να μην επιτρέψει την ούηση της φορολόγησης των εταιριών στην Κύπρο, που σήμερα είναι της τάξης του 10%». Το μόνο αληθινό στο ρεπορτάζ είναι το τελευταίο.

Πρόγιατι, σε όλες τις δηλώσεις και του κυβερνητικού εκπροσώπου Σ. Στε-

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Και για όσους και όσες αγωνιούν, δεν προετοιμάζομεστε και δεν έχειμερο ΕΟΤ Βουλιαγμένης και Βούλας, βορειοαμερικανικού αυτοκινήτου (ΕΛΑ) 20/7/1980: Μολότοφ και διακυνόντα στη Ρόδο λόγω δρομολόγησης σκάφους από και προς Τουρκία, δύο αστυνομικοί τραυματίες από καραμπίνα, δεκάδες τραυματίες διαδηλωτές, οδοφράγματα 20/7/1999: Εξεγέρσεις ακροαριστερών σε έξι τουρκικές φυλακές 20/7/2001: Δολοφονία Κάρολο Τζουλιάνι από αστυνομία (Γένοβα) 20/7/2002: Σύλληψη Ηρακλή Κωστάρη, Κώστα Καρατσώλη.

Αλέξης Τσίπρας
Δεν μπορεί κανένας να διαλέγει

τον εύκολο ρόλο της αντιπολίτευσης, που όχι απλώς ασκεί κριτική, αλλά καιροφυλακτεί, περιμένοντας την αποτυχία της Κυβέρνησης και την αποτυχία της χώρας, που θα είναι ένα ακόμη δράμα για τον πιο αδύνατο έλληνα πολίτη.

Ευάγγελος Βενιζέλος
Αυτή η Κυβέρνηση αποτελεί δυνατότητα για να μείνει η Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το ευρώ, για να επαναδιαπραγμάτευση της συγκυβέρνησης σας.

στρωση από τους δυσμενείς όρους του μνημονίου και να ξεφύγει η χώρ

Πωλείται όπως είν' επιπλωμένο

Δύο είναι τα μηνύματα που βγήκαν από το τρίμερο της κοινοβουλευτικής συζήτησης επί των προγραμματικών δηλώσεων της κυβέρνησης. Το πρώτο, πως η περιβόητη αναδιαπρογμάτευση του Μνημόνιου παραπέμπεται στις ελληνικές καλένδες, αφού πρώτα η συγκυβέρνηση δείξει έργο με την εφαρμογή όσων προβλέπει το Μνημόνιο. Το δεύτερο, πως πωλούνται τα πάντα, προκειμένου να μαζευτεί κάνα φράγκο και να παρουσιαστεί σαν «ισοδύναμο μέτρο».

«Ενέα βήματα που δείχνουν την αποφασιστικότητά μας να κάνουμε μία σειρά από μεγάλες διαρθρωτικές και μεταρυθμιστικές τομές» παρουσίασε ο Σαμαράς. Τα τέσσερα απ' αυτά αναφέρονταν στις ιδιωτικοποιήσεις (στο εσωτερικό, για λόγους προπαγάνδας, τις ονομάζουν «αποκρατικοποιήσεις», σ' όλα τα επίσημα έγγραφα, όμως, όπως π.χ. το Μνημόνιο, αποκαλούνται ιδιωτικοποιήσεις - privatisations). Ιδιωτικοποιήσεις που προβλέπονται από το Μνημόνιο, ιδιωτικοποιήσεις που δεν προβλέπονται από το Μνημόνιο, όπως στον ΟΣΕ και τη ΔΕΗ, συμβάσεις παραχώρησης λιμανιών και αεροδρομίων, ξεπουλήμα όχι μόνο του Ελληνικού αλλά όλων των φιλέτων από Φάληρο μέχρι Σούνιο.

Η περί ιδιωτικοποίησεων αντιπαράθεση ανάμεσα κυρίως στις δυνάμεις της συγκυβέρνησης και του ΣΥΡΙΖΑ κυριάρχησε και στο τριήμερο της Βουλής και στη βδομάδα που ακολούθησε. Με ανοιχτές ή συγκαλυμμένες απειλές από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ και με επιδείξεις μαργκιάς από πλευράς Σαμαρά. Δημιουργήθηκε έτοι ένα ιδεολογικό τλαίσιο ανάλογο με το ιδεολογικό πλαίσιο που είχε σχηματιστεί πριν από τις τελευταίες εκλογές. Θυμόμαστε ποιο ήταν αυτό. Και ο ΣΥΡΙΖΑ, που τον εμφάνιζαν σαν «αντιευρωπαϊστή», και οι υπτόλοιποι ορκίζονταν πίστη στο ευρώ και δεσμεύονταν ότι δε θα κάνουν τίποτα που να θέσει σε κίνδυνο τη θέση της χώρας σ' αυτό. Ήταν και τώρα, ορκίζονται στην «αξιοποίηση της δημόσιας υπηρεσίας», αλλά η μεν συγκυβέρνηση μιλάει και για ποιόλημα, ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ για συνεργασίες με ξένους κρατικούς και ιδιωτικούς φορείς (που είναι και αυτό ιδιωτικοποίηση, βέβαια).

Το πιο σημαντικό, όμως, είναι πως αυτή η συζήτηση καθιστά κύριο το δευτερεύον. Υπάρχει σήμερα κανένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον για όλες αυτές τις ιδιωτικοποιήσεις που ανέφερε ο Σαμαράς; Θα ενδιαφερθεί μήπως κανένας καπιταλιστής να εκμισθώσει μακρόχρονα το αεροδρόμιο των Ιωαννίνων και το λιμάνι της

Ικαρίας; Αστεία πρόγματα. Ενδιαφέρον υπάρχει για το λιγνίτη και τα εργοστάσια της ΔΕΗ, ελάχιστοι όμως θα ενδιαφερθούν να πάρουν το Ελληνικό, όταν ο τουρισμός περνάει κρίση και υπάρχει κορεσμός σε όλα τα παράλια της Μεσογείου. Φέρνοντας, όμως, τη συζήτηση στις ιδιωτικοποιήσεις και καθιστώντας τες ατμομηχανή της ανάπτυξης, ο Σαμαράς προετοιμάζει το έδαφος

3 δισ. το πρώτο «ΠΑΚÉΤΟ»

Πονηρός ο Στουρνάρας, δεν έδωσε συνέντευξη Τύπου ούτε στις Βρυξέλλες, μετά τη σύνοδο του Eurogroup, όπως συνηθίζεται, ούτε μετά την επιστροφή του στην Αθήνα. Διένειμε απλά ένα πον paper με τίτλο «Ατυπη ενημέρωση του Υπουργού Οικονομικών, Γιάννη Στουρνάρα, στο περιθώριο του Ecofin». Σ' αυτό το πον paper διαβάζουμε:

«Το πρόγραμμα έχει καθυστερήσει σημαντικά σε πολλές πτυχές. Αναμένουμε την έκθεση της τρόικας, η οποία θα είναι έτοιμη προς το τέλος Ιουλίου. Η πρώτη συζήτηση θα γίνει στο Eurogroup του Σεπτεμβρίου. Μας ζητούν για το 2012 υλοποίηση των μέτρων που έχουμε δεσμευτεί. Μας αφήνουν να πάρουμε ισοδύναμα μέτρα, δεν είναι άμως άλλα εύκολα. Θα δούμε τι μπορούμε να παρουσιάσουμε και τι μπορεί να γίνει αποδεκτό. Μέσα στις επόμενες εβδομάδες πρέπει να ληφθούν μέτρα ύψους περίπου τριάντα ευρώ που είναι οι απαιτήσεις του (περασμένου) Μαρτίου. Η συζήτηση για τα μέτρα γίνεται τώρα. Μπορούμε να πάρουμε και πραγματικά ισοδύναμα για τα οποία μπορούν να πεισθούν. Είμαστε υπό σκέψη για τα μέτρα και θα δοθεί μάχη μήπως μπορούμε να τα πάρουμε σε δόσεις. Είναι δημοσιονομικά μέτρα και διαρθρωτικές αλλαγές που καθυστέρησαν, όπως αποκρατικοποιήσεις. Για τα ειδικά μισθολόγια αναζητούμε ισοδύναμα που να γίνουν αποδεκτά».

Το ζουμί, όπως καταλαβαίνετε, βρίσκεται στα μέτρα των 3 δισ., που είναι μέτρα που προβλέπονται από το Μνημόνιο-2. Επειδή εμείς δεν συνηθίζουμε να γράφουμε αερολογίες, μόνο και μόνο για να κάνουμε αντιπολίτευση στην εκάστοτε κυβέρνηση, σημειώνουμε ότι το βασικότερο απ' αυτά τα μέτρα είναι το χαράτσι στα ακίνητα, που για το 2012 έχει προϋπολογιστεί στα 2,2 δισ. ευρώ. Δεν ξεκίνησαν να το εισπράττουν για να μην «επιβαρύνουν» το προεκλογικό κλίμα σε βάρος του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ και τώρα πρέπει να πέσουν όλα μαζί. Φόρος εισοδήματος (που θα είναι πολύ μεγαλύτερος από πέρυσι), εισφορά «αλληλεγγύης», χαράτσι στα ακίνητα, τέλος επιτηδεύματος, συν κάποια ΕΤΑΚ προηγούμενων χρόνων. Πώς να τα πληρώσει όλ' αυτά ο εργαζόμενος, ο άνεργος, ο μικροαστός που παραπαίει από τα χτυπήματα της κρίσης; Γ' αυτό και ο Στουρνάρας κάνει λόγο για δόσεις και λέει ότι «θα δοθεί μάχη». Γιατί αν οι δόσεις πάνε πέρα από το 2012, τότε η «μαύρη τρύπα» της χρονιάς (η οποία ήδη διευρύνεται, επειδή η καπιταλιστική ύφεση θα ξεπεράσει το 7%) θα γίνει ακόμα μεγαλύτερη.

Το δεύτερο μέτρο είναι η μείωση των ειδικών μισθολογίων, από την οποία το 2012 (δεύτερο εξάμηνο) προϋπολόγιζαν να πάρουν περί τα 200 εκατ. ευρώ. Αν επρόκειτο για τους γιατρούς του ΕΣΥ και τους πανεπιστημιακούς δε θα το πολυσυζητούσαν, όμως στα ειδικά μισθολόγια ανήκουν οι στυλοβάτες του συστήματος, δικαστές, καρφαβανάδες, μπάτσοι, διπλωματικοί υπάλληλοι και δεσποτάδες, γ' αυτό και τους βλέπουμε να ζορίζονται και ν' αναζητούν «ισοδύναμα μέτρα», πράγμα που δεν έκαναν όταν πετσούκβαν τους μισθούς των δημόσιων

Μένουν περί τα 600 εκατ. για να συμπληρωθεί το «πτακέτο» των 3 δισ. για το οποίο μίλησε ο Στουρνάρας. Αποκλείεται ένα τόσο μεγάλο κονδύλι να εξασφαλιστεί από την εξίσωση του φόρου στο πετρέλαιο θέρμανσης μ' αυτόν στο πετρέλαιο κίνησης. Ένα τρίμηνο θα πουληθεί πετρέλαιο θέρμανσης μέσα στο 2012 και πρέπει να θεωρείται βέβαιο ότι οι πωλήσεις θα πέσουν κατακόρυφα, γιατί ο κόσμος δεν έχει λεφτά για να σηκώσει και αυτό το χαράτσι. Αρα, θ' αναζητήσουν και νέες πηγές εσόδων. Μέχρι το τέλος του χρόνου θα έχουμε τουλάχιστον ένα «πτακέτο» αικόμα.

νται σαν ο μοχλός που θα επονεύει την οικονομία.

Κατά τα άλλα, οι εταίροι της συγκυβέρνησης και ιδιαίτεροι... «αντιμνημονιακή συνιστώ-

σα», η ΔΗΜΑΡ, θεωρούν ότι στην Ελλάδα κατοικούν Χαχόλοι. Εκαναν ολόκληρο τριήμερο παζάρι για να πει ο Σαμαράς πως η «αναδιαπρογράμμευση» θα γίνει. Λες και επειδή το 'πει άλλαξε τίποτα. Συνεχίζοντας στην ίδια κατεύθυνση, ο παντοχόθεν στριμωγμένος Βενιζέλος (το φτύσιμο που του 'ριξαν οι Λοβέρδος-Διαμαντοπούλου, η υπερπροβολή του Στουρνάρα και οι παρασκηνιακές κινήσεις των σημιτικών αυξάνουν την ανασφάλειά του) έστησε την ιστορία με την αμφισβήτηση Στουρνάρα, τάχος

επειδή δεν έβαλε το θέμα της αναδιοπραγμάτευσης στο Eurogroup. Ο Στουρνάρας, όμως, είπε ότι το έβαλε απότικας, αλλά ο Γιούνκερ του είπε να μην τολμήσει να το βάλει στο τραπέζι, γιατί το «πρόγραμμα» έχει πάει πίσω και οι τροικανοί δεθαντούν στην έκθεσή

τους. «Δεν ετέθη επίσημα το θέμα της επιμήκυνσης. Θα τα θέσουμε όταν το πρόγραμμα μπει σε τροχιά. Από πλευράς τους δεν υπάρχει καμία δέσμη μευση γι' αυτό. Στις διαίτερες συζητήσεις το δέχονται, αλλά δεν δεσμεύεται κανένις. Δύσκολα θα το δεχτούν, γιατί για την επιμήκυνση θα χρειαστεί να ληφθεί απόφαση από τα Κοινοβούλια. Επιμήκυνση σημαίνει επιπλέον χρηματοδότηση. Οταν έρθει η ώρα το θέμα της επιμήκυνσης θα τεθεί επίμονος, γιατί είναι δίκαιο». Αυτά έγραψε στο ποπ paper ο Στουρνάρας. Στην ίδια γραφμή έχει τοποθετηθεί δημόσια και ο Χατζηδάκης: «Η αλήθεια είναι ότι υπάρχει μια επιφυλακτικότητα απέναντι στη χώρα μας. Τα συντρίπταντα επικαλεστικά πότισαν

αν αυτή γειτνιολακτικού τύπου υφίσταται δικαίως ή αδίκως δεν είναι το πρωτεύον αυτή την ώρα. Σημασία σήμερα έχει να γίνει σαφές ότι κάπι αλλάζει, ότι είμαστε αποφασισμένοι να προχωρήσουμε και να πετύχουμε. Αν εμείς είμαστε αξιόπιστοι, θα δείξουν και εκείνοι την αλληλεγγύη τους» (ομιλία στη συζήτηση για τις προγραμματικές δηλώσεις).

Αυτή είναι επίσημα και γραφμένη της κυβέρνησης. Ο πονηρός Βενιζέλος, όμως, που ξέρει ότι η επιμήκυνση κάποιο στιγμή θα δοθεί, γιατί απλούστατα «τα νούμερα δε βγαίνουν», έκανε από τώρα το ντόρο για να διεκδικήσει την πατρότητα της πρότασης και να μπορεί να προπαγανδίζει στο μέλλον, ότι χάρη στη δική του επιθετική στάση, που έβαλε τον Στουρνάρα στο σωστό δρόμο, επιτεύχθηκε η επιμήκυνση. Δηλαδή, άλλα δυο χρόνια στληρή λιτότητα!

■ Ο δρόμος προς τη δημαρχία

Είναι τραγουματικά εκπληκτικό πώς ένας πολιτικάντης σαν τον Νικολόπουλο γίνεται ήρωας στην προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ, μόνο και μόνο για να γίνει αντιπολίτευση στη συγκυβέρνηση. Γιατί, βέβαια, ζέρουν πολύ καλά τι σημαίνει Νικολόπουλος. Με οικροδεξιές αντιλήψεις, θρησκοδήπτος, ρουσφετολόγος, ιδεολογικός πατέρας του ΟΝΝΕΔίτη Καλαμπόκα που το σάκισε το κρανιό του ογωνιστή καθηγητή Νίκου Τεμπονέρα.

Ο Νικολόπουλος προσκολλήθηκε στον Σαμαρά και γ' αντάλλαγμα πήρε το σκιώδες χαρτοφυλάκιο Εργασίας. Ήταν, λοιπόν, βέβαιος ότι θα έπαιρνε και το κανονικό χαρτοφυλάκιο, γι' αυτό και αισθάνθηκε μεγάλη πίκρα όταν ο Σαμαράς τον έκανε, μετά βίας, υφυπουργό του Βρούτση. Συνειδητοποίησε, λοιπόν, ότι η υπουργική του καριέρα τέλειωσε πριν καν ξεκινήσει. Οχι μόνο δε θα γινόταν υπουργός, αλλά κινδύνευε στον πρώτο ανασχηματισμό να δώσει τη θέση του σε κάποιον άλλο (ο κανόνας λέει ότι οι υφυπουργοί είναι ανακυκλώσιμοι για να τηρούνται εσωκομματικές ή τοπικιοτικές ισορροπίες). Οσοι τον ξέρουν λένε πως έβαλε στόχο του τη Δημαρχία της Πάτρας, πόστο πιο ισχυρό από αυτό του υφυπουργού μιας κυβέρνησης που σύντομα θα βρεθεί υπό κατάρρευση. Πώς να διεκδικήσει τη δημαρχία, όμως, όταν στις τελευταίες εκλογές έχασε την πρωτιά σε σταυρούς από κάποιον πρωτεμφανιζόμενο πολιτευτή, απόστρατο αξιωματικό της μπατασαρίας;

Πήρε, λοιπόν, τη μεγάλη απόφαση να πραγματοποιήσει ηρωική έξιδο από την κυβέρνηση, ώστε σε επόμενη φάση να αναγκάσει τον Σαμαρά να τον διαγράψει (καταψηφίζοντας κάποιο νομοσχέδιο, όπως υππαινίσσεται στην επιστολή του) και να προετοιμάσει έτσι, όντας βουλευτής, το δρόμο προς τη δημαρχία, χωρίς να κουβαλά το βάρος του υφυπουργού μιας μνημονιακής κυβέρνησης, αλλά τις δάφνες του ανθρώπου που εγκατέλειψε την κυβέρνηση επειδή ήθελε «σκληρή επαναδιαπραγμάτευση» με την τρόικα.

Φυσικά και έκανε ζημιά στη συγκυβέρνηση ο Νικολόπουλος. Μπορεί να μην είναι πολιτευτής με κύρος και προσωπικότητα, μπορεί τα κανόλια των διαφροών από το Μαξίμου να λειτούργησαν καλά, αποδομώντας την προσωπικότητά του (μέχρι και τη σχέση του με την ομάδα των ακροδεξιών τραφμπούκων του Καλαμπόκα θυμήθηκαν), όμως αυτά που απεκάλυψε ο Νικολόπουλος για τη συζήτηση Βρούτση-τροϊκανών δεν διαψεύστηκαν από κυβερνητικής πλευράς.

■ Πήρε το κολά

Ο Οδυσσέας Βουδούρης διετέλεσε βουλευτής Μεσσηνίας του ΠΑΣΟΚ. Απ' αυτούς που ψήφισαν το Μνημόνιο και συνέχιζαν να ψηφίζουν όλους τους εφαρμοστικούς του νόμους και τα πιακέτα των αντιλαϊκών μέτρων. Κάτι μπουφλές που έφαγε στην παρέλαση της 28ης Οκτώβρη στην Καλαμάτα δεν τον φόβισαν. Συνέχισε να ψηφίζει. Εκείνο που τον φόβισε ήταν ο κίνδυνος να βρεθεί εκτός Βουλής, λόγω κατάρρευσης του ΠΑΣΟΚ. Εκρινεις σωστά και την κατάλληλη στιγμή πήδησε έξω από το βυθιζόμενο σκάφος. Μπήκε στη ΔΗΜΑΡ και κατάφερε να ξαναεκλεγεί βουλευτής, σε αντίθεση με την πλειοψηφία των πρώην συναδέλφων του που έμειναν μπουκάλα.

Τώρα που πήρε το κολάι, τώρα που κατέχει το know how, ο Βουδούρης προετοιμάζει μεθοδικά το επόμενο «ταξίδι» του. Η σκέψη του είναι απλή. Από τη στιγμή που η ΔΗΜΑΡ συμμετέχει στην κυβέρνηση, κινδυνεύει με εξαφάνιση. Η ΔΗΜΑΡ μπορεί να εξαφανιστεί, ο Βουδούρης όμως πρέπει να επιβιώσει. Αν ο Κουβέλης τον είχε προτείνει για κάποιο υπουργείο ή υφυπουργείο, θα 'κανε την καρδιά του πέτρα, αλλά να υποστεί πολιτική εξαφάνιση χωρίς αντάλλαγμα δεν το σηκώνει η συνειδησή του. Γ' αυτό και έδωσε μεν ψήφιο εμπιστοσύνης στη συγκυβέρνηση Σαμαρά, εμφανίζεται όμως ως μονίμως διαφωνών «από τ' αριστερά». Αν χρειαστεί, θα την κόνει γι' άλλες πολιτείες έγκαιρα. Άλλωστε, στη Μεσσηνία έχει στήσει ένα καλούτσικο μαγαζί συλλογής ψήφων που η αλυσίδα σούπερ-μάρκετ ΣΥΡΙΖΑ θα πρέπει να ενδιαφερθεί να αγοράσει.

■ Διαπλοκή

Μπορεί ο Καμμένος και η παρέα του να διέπραξαν γκάφα με την καταγγελία τους για τον νομικό σύμβουλο του Σαμαρά, αφού τον παρουσίασαν σαν νομικό σύμβουλο της Siemens διοχρονικά, όμως αυτό δεν αλλάζει σε τίποτα την ουσία. Το ίδιο δεν είχε γίνει και επί ΠΑΣΟΚ με τον Παμπτούκη και τη Σιούτη που αναγκάστηκε τελικά να παραιτηθεί; Οι διάφοροι μεγαλοδικηγόροι κινούνται με την ίδια άνεση στους χώρους των καπιταλιστικών επιχειρήσεων και στους κυβερνητικούς χώρους, αποτελώντας συνδετικούς κρίκους της περιβόλητης διαπλοκής που καλύπτεται από απόλυτη νομιμότητα.

Τι κακό ήταν αυτό που βρήκε τα παπαγαλάκια του ευρωπαϊκού καπιταλισμού; Εκεί που προσπαθούν να μας πείσουν ότι τα σκάνδαλα και η διαφθορά που υπάρχουν στην Ελλάδα είναι «άγνωστα» στην «πολιτισμένη» Ευρώπη, ήρθε μια κατραπακιά να τους αποστομώσει. Και τι κατραπακιά! Από μία από τις πολαιότερες τράπεζες της Βρετανίας, την τέταρτη κατά σειρά (από πλευράς αγοραστικής αξίας) και τη δευτερη μεγαλύτερη από πλευράς ενεργητικού, την Barclays, το σκάνδαλο της οποίας αναδύεται ως ένα από τα μεγαλύτερα οικονομικά σκάνδαλα στη μεταπολεμική ιστορία της Βρετανίας, καθώς επηρέασε εκατομμύρια συναλλαγές σε όλο τον κόσμο.

Πώς έγινε αυτό; Με την προσπάθεια χειραγώγησης των επιτοκίων διατραπεζικού δανεισμού Libor ή Euribor, τα πλέον επικρατέστερα επιτόκια αναφοράς, που χρησιμοποιούνται τόσο στα εξωχρηματιστηριακά όσο και στα χρηματιστηριακά παράργαγα επιτοκίων σε ευρώ, δολάρια και στερλίνες. Και τι μ' αυτό, θα μπορούσε να πει κάποιος, αν τα επιτόκια αυτά αφορούσαν μόνο κάποιες τράπεζες; Ομως, όταν αφορά συναλλαγές αξίας πάνω από 500 τρισεκατομμύρια δολάρια, τότε τα πρόγραμμα παίρνουν όλη διάσταση. Οταν μάλιστα «υποθήκες, φοιτητικά δάνεια, χρηματοπιστωτικά παράργαγα και άλλα χρηματοπιστωτικά προϊόντα βασιζούνται στο LIBOR και το EURIBOR ως επιτόκια αναφοράς, η χειραγώγηση των υποβαλλόμενων στοιχείων που χρησιμοποιούνται για να υπολογιστούν αυτά τα επιτόκια μπορεί να έχουν σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στους καταναλωτές και τις χρηματοπιστωτικές αγορές παγκόσμια», όπως επεσήμανε ο αναπληρωτής υπουργός Δικαιοσύνης των ΗΠΑ σχολίάζοντας την ανακοίνωση που δημοσιεύτηκε στις 27 Ιουνίου^[1], με την οποία η τράπεζα παραδέχεται τις ευθύνες της και το πρόστιμο των 160 εκατ. δολαρίων που της επέβαλε το υπουργείο Δικαιοσύνης των ΗΠΑ. Το παραπάνω πρόστιμο ήταν συμπληρωματικό των 200 εκατ. δολαρίων που επέβαλε στη Barclays η Αμερικανική Επιτροπή Μελλοντικών Συναλλαγών Εμπορευμάτων (US Commodity Futures Trading Commission - CFTC) και αποτελεί το μεγαλύτερο πρόστιμο που έχει βάλει αυτή η επιτροπή στην ιστορία της. Πρόστιμο ύψους 93 εκατ. δολαρίων επιβλήθηκε στη Barclays και από τις βρετανικές αρχές.

Το αστρονομικό ποσό των 453 εκατ. δολαρίων ίσως για κάποιους να φαντάζει σαν «απονομή δικαιοσύνης» (ίσως όμως και να είναι μικρότερο από τα «δωράκια» που έπαιρνε η Barclays όλα αυτά τα χρονια), δεν κρύβει όμως την αλήθεια, ότι μία «έγκυρη» τράπεζα δε δίστασε επί επτά συναπτά έτη (από το 2005 μέχρι σήμερα) να μαργειρεύει τα στοιχεία βάσει των οποίων καθορίζονται τα πλέον διαδεδομένα επιτόκια δανεισμού, στα οποία βασίζονται συναλλαγές της τάξης των 554 τρισ. δολαρίων παγκόσμια! Για να καταλάβει κανείς πόσο επηρέαζαν την χρηματοπιστωτική αγορά τα επιτόκια αυτά, αρκεί να σκεφτεί

Καπιταλισμός χωρίς κερδοσκοπία δε γίνεται!

ότι μέσω των επιτοκίων αυτών υπολογίζονταν τα επιτόκια δανεισμού όχι μόνο στο διατραπεζικό τομέα, αλλά και έξω από αυτόν. Για παράδειγμα, εάν ένα χρηματοπιστωτικό ίδρυμα δανειζόταν ένα συγκεκριμένο ποσό σε δολάρια για τρεις μήνες, θα μπορούσε να συμφωνήσει να πληρώσει κυμανόμενο επιτόκιο ίσο με το τρίμηνο LIBOR δολαρίων, συν κάποιο ποσοστό. Επίσης, η συντριπτική πλειοψηφία των στεγανωτικών δανείων στις ΗΠΑ βασίζεται σ' αυτό το επιτόκιο. Ας δούμε όμως επιγραμματικά πώς εκτυλίχθηκε η απάτη.

Τα διατραπεζικά επιτόκια Libor (London Interbank Offered Rate - Διατραπεζικό Επιτόκιο του Λονδίνου) και Euribor (Euro Interbank Offered Rate - Ευρωπαϊκό Διατραπεζικό Επιτόκιο) καθορίζονται από τον Σύνδεσμο των Βρετανών Τραπεζιτών - BBA (το πρώτο) και την Ομοσπονδία Ευρωπαίων Τραπεζιτών - EBF (το δεύτερο). Ο καθορισμός των επιτοκίων αυτών γίνεται από στοιχεία που υποβάλλουν επιλεγμένες τράπεζες από τα παραπάνω συνδικάτα καπιταλιστών (BBA & EBF). Τα στοιχεία που υποβάλλονται δεν είναι ο μέσος όρος των ημερήσιων επιτοκίων των επιλεγμένων τραπεζών, όπως θα φανταζόταν κανείς, αλλά «αντίθετα, τόσο το LIBOR όσο και το EURIBOR απαιτούν οι επιλεγμένες τράπεζες να εξασκήσουν την υποκειμενική τους κρίση στον υπολογισμό των επιτοκίων, στα οποία τα χρήματα ίσως είναι διαθέσιμα στη διατραπεζική αγορά για τον καθορισμό των στοιχείων που θα υποβάλλουν»^[2].

Η Barclays ήταν μία από τις τράπεζες που έστελνε στοιχεία που λαμβάνονταν υπόψη στον καθορισμό των παραπάνω επιτοκίων. Η «υποκειμενική» της κρίση, όμως, της έδινε τη δυνατότητα να μαργειρέψει τα στοιχεία, είτε για να εξυπηρετήσει διάφορους «παίκτες» στο κερδοσκοπικό τους παιχνίδι (με το αζημίωτο φυσικά) είτε για να δημιουρ-

γίσει ψεύτικη εικόνα για την ευρωστία της τράπεζας και τη δυνατότητά της να δανείζεται απρόσκοπτα (εμφανίζοντας ότι δίνει μεγάλα επιτόκια, ενίσχυε τη φήμη της ότι είχε τα χρήματα για να τα πληρώνει). Από το 2008 είχαν αρχίσει να υπάρχουν δημοσιεύματα ότι «κάτι τρέχει» με τα επιτόκια LIBOR και EURIBOR. Οπως επισημαίνει το BBC^[3], στις 16 Απριλίου του 2008 ένα στέλεχος της Barclays επικοινώνησε με τον Σύνδεσμο Βρετανών Τραπεζιτών (BBA) ενημερώνοντάς τον ότι τα στοιχεία που δίνει η τράπεζα δεν είναι απολύτως ακριβή. «Είμαστε καθαροί, αλλά βρομικο-καθαροί, όχι καθαροί-καθαροί» του είπε χαρακτηριστικά. Ξέρετε τι του απάντησε ο αντιπρόσωπος της BBA; «Κανένας δεν είναι καθαρός-καθαρός». Μεταξύ κατεργαρέων ειλικρίνεια, όμως το ψέμα έχει κοντά ποδάρια, ιδιαίτερα όταν συγκρούονται αντιθέμενα καπιταλιστικά συμφέροντα από τη μια και από την άλλη

Πρότυπο

«Πιστεύω ότι η Ινδονησία μπορεί να αποτελέσει ένα πολύ καλό παράδειγμα μιας οικονομίας που γνωρίζει διαρκή ανάπτυξη, καθώς (...) το δημόσιο χρέος, το οποίο είχε φτάσει στο 80% του ΑΕΠ, έπεισε στο 24%. Πιστεύω ότι είναι ένα παράδειγμα γ' αυτό που μπορεί να γίνει και που η Ευρώπη οφείλει να κάνει, κυρίως αν λάβουμε υπόψη μας ότι η Ινδονησία μπόρεσε να το κάνει σε πολύ μικρή χρονική περίοδο, σε μερικά χρόνια». Η δήλωση έγινε από την καγκελάριο Μέρκελ που επισκέφτηκε την Ινδονησία για να πρωθήσει τα συμφέροντα του γερμανικού μπεριολισμού στην περιοχή. Πρότυπό της είναι οι μισθοί των 100 ευρώ το μήνα. Πρότυπό της είναι ο λιμός για το μήσο σχεδόν πληθυσμό. Η άγρια καταστολή του λαού και τα προγραμματικά πυρά κατά απεργών σε εργοστάσια πολυεθνικών.

πλευρά του Ατλαντικού.

Τόσο τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα στις 27 Ιουνίου^[2] η Αρχή Χρηματοπιστωτικών Υπηρεσιών (FSA - Financial Services Authority) που ελέγχει τις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές στη Βρετανία όσο και οι αμερικανικές υπηρεσίες (υπουργείο Δικαιοσύνης, Επιτροπή CFTC, που αναφέρθηκε παραπάνω) ήταν συγκρουστη και την επιβολή προστίμων στους πλέον «άτακτους» που το παρακάνουν με τις λαμογιές τους. Κάποια στιγμή το σκάνδαλο θα κοπάσει, η Barclays θα πληρώσει (αδιάφορο αν θα πληρώσει περισσότερα ή λιγότερα από αυτά που είχε) και το σκάνδαλο που λέγεται καπιταλισμός, τζογάρισμα τεράστιων ποσών στα χρηματοπιστήρια και αδυσώπητη εκμετάλλευση της μισθωτής εργασίας θα συνεχιστεί, μέχρις ότου η εργαζόμενη κοινωνία βγει από το σημερινό βούρκο και απαιτήσει το δικαίωμά της στην πραγματική ζωή, σε μια κοινωνία κομμουνιστική, χωρίς εκμεταλλεύτες και εκμεταλλεύμενους.

Υ. Ο πρόεδρος της τράπεζας παραπέτησε και «αρνήθηκε» να πάρει το μπόνους των 30 εκατομμυρίων δολαρίων! Τα παπαγαλάκια του «αγιούς καπιταλισμού» θα... δακρύσουν από συγκίνηση, αλλά εμείς ας μην τρώμε κουτόχορτο. Σιγά μην του τα 'δινε η τράπεζα τόσα λεφτά. Πάντως τα 3 εκατομμυριακά (δολάρια) που πήρε ο 60χρονος πρώην αρχιτραπεζίτης δεν ήταν και λίγα ώστε να τον λυπηθούμε...

Κώστας Βάρλας

Παραπομπές

1. Ανακοίνωση υπουργείου Δικαιοσύνης ΗΠΑ, 27/6/2012 (<http://www.justice.gov/opa/pr/2012/june/12-crm-815.html>).
2. Εκθεση της Αρχής Χρηματοπιστωτικών Υπηρεσιών (FSA - Financial Services Authority), που δημοσιεύτηκε στις 27/6/2012 (<http://www.fsa.gov.uk/static/pubs/final/barclays-jun12.pdf>).
3. Χρονικό του σκανδάλου όπως δημοσιεύτηκε στο βρετανικό BBC στις 9/7/12 (<http://www.bbc.co.uk/news/business-18671255>).
4. Καρλ Μαρξ, Το Κεφάλαιο, τόμος 3ος, σελ. 602.

ως το επιπόκιο τρίμηνου δανεισμού δολαρίων LIBOR που κατέθεσε η Barclays στις 13 Μάρτη του 2006 ήταν 4.90%, που ήταν το ίδιο με την προηγούμενη εργάσιμη ημέρα και το χαμηλότερο που είχε υποβληθεί!

Οσοι νομίζουν ότι το σκάνδαλο της Barclays αποτελεί εξαίρεση στον κανόνα ας διαβάσουν τα παρακάτω που γράφτηκαν ενάμιση αιώνων πριν:

«Τα κέρδη και οι ζημιές από τις διακυμάνσεις των πιμών των τίτλων αυτών ίδιοκτησίας, καθώς και η συγκεντρωπούσή τους στα χέρια βασιλιάδων των σιδηροδρόμων κτλ, από τη φύση του πράγματος είναι όλοι και περισσότερο από

■ Ισπανία

Το τίμημα της «διάσωσης»

Πόσες γλώσσες θα πρέπει να καταπιούν άραγε όσοι (λέγε με... ΣΥΡΙΖΑ) προπαγάνδιζαν το «πταρδείγμα των κανόνων του αποτελεσματικού "διαπραγματεύεσθαι"», που υποτίθεται ότι άσκησαν οι χώρες του ευρωπαϊκού Νότου (μεταξύ των οποίων η Ισπανία), κατορθώνοντας να πετύχουν την άμεση ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών από τον EFSF (τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, από τον οποίο δανειζεται και η Ελλάδα); Οσες γλώσσες και να καταπιούν (βλέπε περισσότερο στη σελίδα 8), δε θα μπορέσουν να κρύψουν τη γελοιότητά τους. Γιατί η «νίκη» που υποτίθεται ότι πέτυχε ο Ραχόι μαζί με τον Μόντι έναντι της «σκληροπυρηνικής» Γερμανίας, παίρνοντας παράταση ένα χρόνο για να ρίξει το ελλειμμα κάτω από το 3% και ζεστό χρήμα για τις ισπανικές τράπεζες (30 δισ. ευρώ θα δοθούν μέχρι το τέλος του μήνα, σύμφωνα με την απόφαση του Eurogroup της περασμένης Τρίτης), όχι μόνο δεν απέτρεψε τα σκληρά μέτρα λιτότητας, αλλά τα περιλάμβανε ως προϋπόθεση.

Τις εξελίξεις που οκολούθησαν, μια μέρα μετά την απόφαση του Eurogroup, τις είχαμε προδιαγράψει σε εκτενή ανάλυση που δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο φύλλο μας. Το συμπέρασμά μας συμπτυκώθηκε στα εξής: «Ολες οι αποφάσεις που παίρνονται ρυθμίζουν ζητήματα ανταγωνισμού ανάμεσα στις διάφορες μεριδες του χρηματιστικού κεφαλαίου και είναι όλες και πάντοτε ενάντια στο ευρωπαϊκό προλεταριάτο. Διότι δε νοείται διαχείριση της καπιταλιστικής κρίσης χωρίς να φορτώνονται τα βάρη της στις πλάτες των εργαζόμενων. Οσα συνέβησαν στις χώρες των "νικητών", αμέσως μετά τη θριαμβευτική επιστροφή των ηγετών από τη σύνοδο κορυφής, επιβεβαίωσαν για πολλοστή φορά αυτή την αλήθεια».

Μετά τις ανακοινώσεις του Ραχόι την περασμένη Τετάρτη, δεν διαψεύστηκαν μόνο εκείνοι που εξαποτούσαν τον ελληνικό λαό με παπάρες για «νίκη του Νότου». Διαψεύστηκε παταγωδώς και το δημοσίευμα της ισπανικής El País, ή οποία, μια μέρα πριν τις ανακοινώσεις Ραχόι, έκανε λόγο για «μνημόνιο σοφτ!». Μια μέρα μετά, η ίδια εφημερίδα αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι «ο Ραχόι επέβαλε βάρβαρο πετσόκομμα στον προϋπολογισμό για να καταπρα-

ύνει τους συναδέλφους του στην ΕΕ», σημειώνοντας ότι οι περικοπές των 65 δισ. ευρώ για τα επόμενα 2,5 χρόνια αποτελούν το μεγαλύτερο ύψος περικοπών στην ιστορία των τελευταίων 30 ετών της Ισπανίας, από τότε δηλαδή που «αποκαταστάθηκε η δημοκρατία». Σημειώτεον ότι τα μέτρα των 65 δισ. έρχονται να προστεθούν στα 27 δισ. που είχαν αποφασιστεί από την κυβέρνηση Ραχόι τον περασμένο Δεκέμβρη και στα 18 δισ. περικοπών από τις περιφέρειες και έρχονται μόλις δύο βδομάδες μετά την έγκριση του προϋπολογισμού λιτότητας του 2012. Ο Μιγκέλ Χιμένες, αρθρογράφος της El País, έγραψε σε ρόλο απατημένου –αλλά και μεγάλυμου– εραστή: «Το προεκλογικό πρόγραμμα του Ραχόι και οι προγραμματικές δηλώσεις του μόλις πριν από έξι μήνες αποδείχτηκαν παραμύθια. Τόσο πολύ ώστε σήμερα να έχουν ανατραπεί στο σύνολό τους, δείχνοντας ότι η κατάσταση είναι πολύ πιο κρίσιμη απ' όσο νομίζαμε».

Οντως, ο πελεκυς έπεσε πολύ βαρύς. – Αύξηση του κανονικού συντελεστή ΦΠΑ κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες (από 18% πάει στο 21%) και του μειωμένου (για δημόσιες συγκινώνες, ξενοδοχεία και συσκευασμένα τρόφιμα) από 8% στο 10%.

– Αναστολή του επιδόματος χριστουγέννων για τους δημόσιους υπαλλήλους και κατάργηση ορισμένων άλλων επιδομάτων.

– Κατάργηση των επιδομάτων ανεργίας μετά το εξάμηνο και μείωσή τους για τους νέους ανέργους.

– Αύξηση των εμμέσων φόρων στην ενέργεια.

– Κατάργηση φοροοπταλλογών που ίσχυαν για τα ακίνητα (τις έχει επαναφέρει ο Ραχόι τον περασμένο Δεκέμβρη και τώρα τις ξανακαταργεί).

– Περαιτέρω περικοπές δαπανών από τους προϋπολογισμούς των υπουργείων (προφανώς, θα εστιαστούν στις κοινωνικές δαπάνες, οι

οποίες θεωρούνται «αντιπραγματικές»).

– Ιδιωτικοποιήσεις με αιχμή σε λιμάνια και αεροδρόμια.

– Αναδιάρθρωση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης με περικοπές ύψους 3,6 δισ. ευρώ και μείωση κατά 30% του αριθμού των εργαζόμενων (η επίσημη ανεργία στην Ισπανία καταγράφεται ήδη στο 24,5%).

– Περικοπές («δροστική μείωση») ήταν ο όρος που χρησιμοποιήσει ο Ραχόι σε περιοδικό της ημιαυτονομίας επαρχίες και μείωση των κρατικών εταιριών σε εθνικό επίπεδο. Επίσης, δημιουργία μηχανισμού ελέγχου των δαπανών των ημιαυτονομών επαρχιών.

Οι ανακοινώσεις Ραχόι χαιρετίστηκαν σε χρόνο ρεκόρ (λίγη ώρα μετά την εκφώνησή τους) από τον Αμαντέου Αλταφάζ, εκπρόσωπο του Ολι Ρεν. Η σπουδή του Αλταφάζ να χαιρετίσει τα μέτρα Ραχόι επιβεβαιώνει έμμεσα πως η Ισπανία βρίσκεται ήδη –τουλάχιστον de facto– υπό την επιτήρηση των Βρυξελλών. Ενδεχομένως αυτό να έχει γίνει ήδη και de jure και το λέμε επειδή μια μέρα μετά τη συνεδρίαση του Eurogroup διέρρευσε Μνημόνιο, το οποίο υπογράφεται από τη μια από την Ισπανία και από την άλλη από τις χώρες της Ευρωζώνης και επιβάλλει πολύ σκληρούς όρους για τη χορήγηση ρευστότητας ύψους έως και 100 δισ. ευρώ από τον EFSF προς τις καταρρέουσες ισπανικές τράπεζες. Η Μέρκελ, άλλωστε, το είχε πει απευθύνοντας προς τη γερμανική Βουλή, μια μέρα μετά την ολοκλήρωση της τελεταΐας συνδόσου κορυφής της ΕΕ: «Η παροχή βοήθειας μέσω των μηχανισμών σπήριξης θα συνοδεύεται από αυστηρούς όρους» (...). «Η αγορά ομολόγων ασφαλώς και θα απαιτεί την εποπτεία ενός ειδούς τρόικας, αλλά και τη συνταξή ενός μνημονίου για κάθε χώρα που προσφέρει στον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σπήριξης» (...). «Μαζί και Ισπανία δεν μπορούν να πάρουν εάν δεν δώσουν». Το πι-

θανότερο είναι ότι ο σενιόρ Ραχόι δε θ' αποφύγει ούτε τους «άντρες με τα γκρι κοστούμια» (έτοιμοι να επιτοκάλεσσει τους τροίκανούς), τους οποίους υποτίθεται ότι θα απέτρεπε από το να «εισβάλουν» στην Ισπανία.

Τα νέα αντιλαϊκά μέτρα της κυβέρνησης Ραχόι μοιάζουν καταπληκτικά με τα μέτρα που επιβλήθηκαν στην Ελλάδα. Και βέβαια, δε θα είναι τα τελευταία, αφού η κρίση θα βαθύνει και στην Ισπανία. Οι τράπεζες θα πάρουν το παραδάκι που μπορεί να φτάσει μέχρι και τα 100 δισ. ευρώ, δύναμη οισπανικός λαός θα πρέπει να φορτωθεί νέα βάρη για να πληρωθεί το τίμημα της «διάσωσης». Εκτός κι αν ακολουθήσει μαζικά το δρόμο των ανθρακωρύχων.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

Σκάσε και σκάβε

Οι εικόνες με τους ισπανούς μπάτσους να εξαπολύουν εκατοντάδες υπερμεγέθεις πλαστικές σφαίρες κατά των διαδηλωτών, οπλίζοντας συνεχώς και με τρόπο που έδειχνε να το απολαμβάνουν τα ειδικά μακρύκανα όπλα τους έκαναν το γύρο του κόσμου. Οι εικόνες με τους ανθρακωρύχους της Αστούριας και της Λεόν να τους αντιμετωπίζουν στα ίσα, με δικά τους αυτοσχέδια όπλα, στους αυτοκινητόδρομους της περιοχής και μέσα στα χωριά τους, δεν γνώρισαν την ίδια προβολή.

Ειδικά στη χώρα μας, η μαχητική αντίσταση των ανθρακωρύχων θάφτηκε τελείως, ενώ οι εικόνες των μπάτσων με τις πλαστικές σφαίρες και της διαδολώτριας με το καταματωμένο πρόσωπο γνώρισαν πιένες.

Η σκοπιμότητα είναι προφανής. Πρέπει να περάσει το μήνυμα της άτρωτης κρατικής καταστολής, μέσω της οποίας θα επιβλοθεί η βαρβαρότητα. Να περάσει ένα μήνυμα τρόμου και ματαιότητας κάθε αντίστασης.

Η ζωή φαίνεται να κάνει κύκλους. Στην Ισπανία γίνονται τώρα αυτά που γίνονταν εδώ μέχρι και πριν από μισό χρόνο, ενώ εμείς έχουμε περιπέσει σ' ένα είδος κοινωνικού νιρβάνα. Ομως, παρά τους κύκλους, τίποτα δεν επαναλαμβάνεται. Οι ανθρακωρύχοι με τη μαχητική τους αντίσταση έβαλαν μια καινούργια πινελιά στο τοπίο, η οποία μπορεί ν' αλλάξει όλη την εικόνα. Τίποτα δεν έχει τελειώσει εκεί, όλα τώρα αρχίζουν.

Εκείνο, όμως, που δεν πρόκειται ν' αλλάξει είναι η ύπαρξη του μεγάλου κενού πολιτικής εκπροσώπησης της εργατικής τάξης. Και στην Ισπανία, όπου ένα τουλάχιστον κομμάτι της εργατικής τάξης αναβιώνει παλιές εξεγερτικές παραδόσεις, και στην Ελλάδα, όπου η εργατική τάξη δεν υιοθέτησε μαχητικές μεθόδους αντίστασης. Και εκεί και εδώ, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία κάνει τη βρόμικη δουλειά και το αντιπολιτευόμενο κομμάτι του αιστικού πολιτικού συστήματος προσπαθεί να καναλιζάρει σε τακτικές κυβερνητικής εναλλαγής την απελπισία και την οργή.

Σκάσε και σκάβε, είναι το σύνθημα που ακούγεται απ' όλα τα κέντρα του συστήματος. Ακόμα κι αν δεν υπάρχει δουλειά για να σκάψεις, είσαι υποχρεωμένος να σκάσεις. Μόνο όταν ξανάρθει η ώρα της κάλπις επιτρέπεται να μιλήσεις. Κι αν θέλεις να διαμαρτυρηθείς, έχεις το δικαίωμα, αρκεί να το κάνεις μέσα στα νόμιμα πλαίσια, δηλαδή ακίνδυνα για το σύστημα. Άλλιώς, θα βρεις απέναντί σου τις σιδερόφραχτες ορδές.

Η μη αντίσταση, η υποταγή, το σκύψιμο του κεφαλιού είναι ντροπή για την εργατική τάξη. Αν αφήσουμε τη βαρβαρότητα να επελαύνει αινενόχλητη, θα είμαστε υπόλογοι απέναντι στις γενιές που θα 'ρθουν. Η αντίσταση, όμως, χρειάζεται σχέδιο, χρειάζεται όραμα, χρειάζεται τακτική κι αυτά μόνο η πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης μπορεί να τα ξεισφραλίσει.

■ Οι περιπέτειες μιας λέξης

Εγινε, λέει, μεγάλος καυγάς στη συγκύριση για να πει ο Σαμαράς τη μαγική λεξούλα «αναδιαπραγμάτευση». Πιο πολύ επέμεινε ο Κουβέλης και μπορούμε ν' αντιληφθούμε το λόγο της επιμονής του. Τελικά, σπην αρχή δεν την είπε την... κακιά λέξη ο Σαμαράς, αλλά την... περιέγραψε. Κι έτσι όπως την περιέγραψε, μαζί μ' όλα τα συμφραζόμενα, κανένας δεν την πήρε στα σοιδαρά. Είπε ο Σαμαράς: «Οσα, λοιπόν, αναφέρει το πρόγραμμα σύγκλισης των τριών κομμάτων, της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ, ισχύουν απολύτως. Δεν είναι ανάγκη να το επαναλάβω. Ισχύουν απολύτως, είναι η πυξίδα των προγραμματικών δηλώσεων και αποτελούν δεσμεύσεις σε βάθος τετραετίας». Προς το τέλος είπε και την κακιά λέξη: «Και αυτό, αν δέλετε, είναι το αντικείμενο της αναδιαπραγμάτευσης. Δεν δέλουμε να αλλάξουμε τους στόχους. Πρέπει να αλλάξουμε όσα εμποδίζουν να πετύχουμε τους στόχους μας. Θέλουμε την καταπολέμηση της ύφεσης. Το λέμε «αναδιαπραγμάτευση» για να τονίσουμε ότι δέλουμε να έρδουμε σε συνενόντηση, σε συμφωνία με τους εταίρους μας γι' αυτό. Απορρίπτουμε δηλαδή τις μονομερείς ενέργειες. Ζητάμε τροποποιήσεις του προγράμματος ιδιαίτερα στα σημεία εκείνα που επιτείνουν την ύφεση, ακριβώς για να μπορέσουμε να πετύχουμε τους στόχους του προγράμματος».

Αυτά για τους Χαχόλους στο εσωτερικό, για όσους αρέσκονται να παραμυδάζονται. Γιατί στο εξωτερικό το μήνυμα το είχε στείλει μια μέρα πριν ο Στουρνάρας, με τη δηλωσή του στους Financial Times: «Το πρόγραμμα είναι εκτός στόχων και δεν μπορούμε να ζητήσουμε οπιδήποτε από τους πιστωτές, μας πριν το επαναφέρουμε σε τροχιά. Υπάρχει φως στην άκρη του τούνελ, αλλά είναι ένα μακού τούνελ». Τα μήνυμα

■ Εκπομπαίσιος

Εκτροχιάστηκε, λένε, το Πρόγραμμα και γι' αυτό πρώτα πρέπει «να μπει σε τροχιά» και μετά να «τεδείη επίσημα το δέμα της επιμήκυνσης» [τα εντός εισαγωγικών είναι από πον πρέπει που διένειμε το γραφείο του Στουρνάρα με τίτλο «Απυπη ενημέρωση του Υπουργού Οικονομικών, Γιάννη Στουρνάρα, στο περιθώριο του Ecofin». Και μεις ρωτάμε: πότε ακριβώς εκτροχιάστηκε το πρόγραμμα; Μήπως την περίοδο Παπαδήμου; Ή μήπως στις 40 μέρες της υπηρεσιακής κυβέρνησης Πικραμμένου; Τότε, όμως, σε μεν Ζανιάς ήταν υπουργός Οικονομικών, σε δε Στουρνάρας υπουργός Ανάπτυξης. Μιλάμε, δηλαδή, για δυο βασικά οικονομικά στελέχη και της νέας κυβέρνησης. Δεν το πήραν είδηση ότι το Πρόγραμμα «εκτροχιάστηκε»; Αν είναι έτσι, τότε προκειται για ανίκανους και επικίνδυνους. Αν το πήραν είδηση και ενημέρωσαν τους αρχηγούς των κομμάτων της συγκυβέρνησης, τότε οι τελευταίοι, που έταζαν «ανανδιαπραγμάτευση» και «απαγγίστρωση», κορόιδευαν τον ελληνικό λαό όπως ο Παπανδρέου με το «λεφτά υπάρχουν». Και οι μηχανισμοί της τρόικας γιατί δεν έκαναν το ελεγκτικό τους χρέος, αλλά έρχονται τώρα και κάνουν εκ των υστέρων διαπιστώσεις;

Συμπέρασμα: μας δουλεύουν ψιλό γαζί (και πριν και τώρα). Καιρός να... εκτροχιαστούμε εμείς.

■ Ρημάξτε τον τόπο

Αυτό είναι το σύνδημα που ρίχνει με κάθε σοβαρότητα ο «τσάρος» Στουρνάρας. Το είπε κατά τη συζήτηση για τις προγραμματικές δηλώσεις

■ Πρόεδρε, έλα να βγούμε μια φωτογραφία

Κάθε πολιτευτής πρέπει να έχει στο ντοσιέ του μια σειρά φωτογραφίες με «εξέχουσες προσωπικότητες» [στις οποίες περιλαμβάνεται και ο εκάστοτε αρχηγός του κόμματος]. Τις δέλει για τα προεκλογικά φυλλάδια και για να τις σπρώχνει στα ΜΜΕ που σπρίζουν την προσωπική του εκστρατεία στου σταυρού. Γ' αυτό και η Δουΐρου με τον Ησυχό, που βρέθηκαν στο Καράκας για κάποιο συνέδριο, φρόντισαν να βγάλουν και μια φωτογραφία με τον Τσάβες. Το ύφος του Τσάβες {«έλα, τράβα μας, φωτογράφε»} δείχνει ότι τον συνάντησαν κάπου στο συνεδριακό κέντρο και τον παρακάλεσαν να φωτογραφηθούν κι αυτός χατίρια δεν χα-

λάει, ιδιαίτερα αν του είπαν ότι είναι Griegos. Και πού είναι το κακό; δα μας πείτε. Στο γεγονός ότι η Δούρου διένειμε τη φωτογραφία προσωπικά μέσω του facebook και μέσω του Γραφείου Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ σε όλα τα ΜΜΕ, λες και προέρχεται από κάποια επίσημη συνάντηση με τον Τσάβες.

Συνάντηση και συζήτηση, βέβαια, με τον Τσάβες δεν είχαν. Συνάντηση και συζήτηση είχε μόνον ο πρόεδρος Αλέξης, όταν πριν από μερικά χρόνια επισκέφτηκε τη Βενεζουέλα. Θυμόσαστε, ήταν τότε που επέστρεψε και ανακοίνωσε ότι είναι έτοιμος να φέρει στην Ελλάδα φτηνό πετρέλαιο που δα μας έδινε ο Τσάβες για να κουλαντρίσουμε την κρίση. Βενεζουελανικό πετρέλαιο, βέβαια, δεν είδαμε (και μάλιστα φτηνό), αλλά είχαμε την ευκαιρία να πάρουμε μια γεύση του αδίστακτου πολιτικισμού και του πολιτικού αμφοραλισμού του Τσίπρα.

σεις της κυβέρνησης. Η Ελλάδα, είπε, έχει «αναριθμητους περιορισμούς στην επενδυτική και επιχειρηματική δραστηριότητα». Γι' αυτό και «πρέπει να ολοκληρώσει τις μεταρρυθμίσεις που αποσκοπούν στην άρση της πληθωράς των εμποδίων στις ιδιωτικές επενδύσεις και την επιχειρηματική δραστηριότητα». Αμέσως μετά πέρασε στο ζουμι: «Το πιο σημαντικό από αυτά τα εμπόδια σχετίζεται με τη νομοθεσία για τις χρήσεις γης και τις περιβαλλοντικές άδειες. Το πρόβλημα αυτό δια αντιμετωπιστεί άμεσα».

Έχουν σκοπό να ρημάξουν το

■ *To iδιο έργο*

«Παλεύουμε ώστε να αποφευχθεί ενδεχόμενο λήψης νέων μέτρων πέραν των όσων προβλέπονται στο Μνημόνιο, δια εξαρτησίας από την έκδεση της τροίκας», έλεγε τη νύχτα της περασμένης Δευτέρας στα «Νέα» «ψυχλόβαθμο στέλεχος του υπουργείου Οικονομικών». Το στέλεχος, βέβαια, είναι ο ίδιος ο Στουρνάρας τον οποίο το Συγκρότημα Λαμπράκη έχει πάρει υπό την προστασία του, όμως το δέμα μας δεν είναι αυτό. Το δέμα είναι η ταχτική του Χότζα που επαναλαμβάνεται από υπουργό σε υπουργό. Από τον Παπακωνσταντίνου στον Βενιζέλο και τώρα στον Στουρνάρα, πάντα το ίδιο έργο: δεν αποκλείω να μας ζητήσουν πρόσδετα μέτρα, αλλά δα δώσω μάχη να μείνουμε στα ήδη αποφασισμένα. Η διαφορά είναι πως ο ελληνικός λαός δεν αισθάνεται ευτυχής σαν τον αφελή πελάτη του Ναορεντίν Χότζα.

περιβάλλον. Να άρουν κι αυτά τα ελάχιστα μέτρα προστασίας των δασών και των δασικών εκτάσεων, των αιγιαλών, της ζωής στις πόλεις.

■ Παπαρούγος

Θεώρησε τόσο σπουδαίες τις παπαριές που είπε στη Βουλή, ώστε έφτιαξε και δελτίο Τύπου και το διένειμε σε όλα τα Μέσα, μη τυχόν και διαφύγει κανενός το δέμα. Ο λόγος για τη γνωστή παπαρούγο της Δεξιάς Φωτεινής Πιπιλή, που δεώρησε πως πρέπει ν' απαντήσει στα όσα είπε ο Τσίρας «για την προστασία του εθνικού δημαρχού της Ζάχαρης», λέγοντας: «Με αυτή τη λογική πρέπει να κρατικοποιηθούν αυτές οι απαράδεκτα πετυχημένες σοκολατοβιομηχανίες ΙΟΝ και ΠΑΥΛΙΔΗΣ γιατί τολμούν και κάνουν εξαγωγές. Συνεχίζοντας την ίδια λογική πρέπει να κρατικοποιηθούν και αυτές οι απαράδεκτες εταιρίες κινητής τηλεφωνίας, γιατί που ακούστηκε να υπάρχει κάθε μήνα καινούριο πακέτο προσφοράς υπέρ του καταναλωτή!»

Ακούστε, μαντάμ, ίσως κάποια στιγμή πρέπει να μάθετε πως... άλλο Τουπαράρος και άλλο το πιπί της Μάρως. Να μάθετε τι σημαίνει Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης και τι σημαίνει ΙΟΝ και ΠΑΥΛΙΔΗΣ [αν δεν το ξέρετε, η δεύτερη έχει εδώ και χρόνια αγοραστεί από τη Γιάκομπς-Σουσόρ]. Αμα τα μάθετε αυτά, τότε ίσως αναλογιστείτε τι παπαριές λέτε [αν και για το τελευταίο αμφιβάλλουμε, γιατί και ως δημοσιογράφος είχατε διαπρέψει στο είδος].

ΥΓ: Γιατί απ' όλα όσα είπε ο Τσίρας διαλέξατε να σχολιάσετε [με τον απαράδεκτο τρόπο σας] ειδικά και μόνον αυτό; Έχετε κάποιο ειδικό ενδιαφέρον;

■ Διαπλοκής εγκώμιον

Ο βίχας και ο έρωτας δεν κρύβονται σίγουρα, ενίστε όμως δεν κρύβεται και η διαπλοκή. Το Συγκρότημα Λαμπράκη, λοιπόν, φροντίζει να διατυπωνίζει σε όλους τους τόνους ότι ο Στουρνάρας είναι προστατευόμενός του. Μετά τα δισέλιδα αφιερώματα στα προσόντα του νέου «τσάρου» της οικονομίας [μέχρι και ότι είναι δεινός κολυμβητής μάδαμε], έχουμε τα αφιερώματα στο διεθνές κύρος του Στουρνάρα. Διαβάζεις τα «Νέα» και σου 'ρχεται να ξεράσεις: «Πριν την έναρξη της συνεδρίασης, οι προσωπικές σχέσεις του υπουργού Οικονομικών Γιάννη Στουρνάρα με τον πρόεδρο της EKT Μάριο Ντράγκι, τον πρόεδρο του Eurogroup Ζαν-Κλοντ Γιούνγκερ, αλλά και τον υπουργό Οικονομικών της Γαλλίας Πιέρ Μοσκοβισί αποτυπώθηκαν στον τηλεοπτικό φακό, αλλά η έκπληξη ήρθε από τον Βόλφγκανγκ Σόιμπλε... Αξιοποιώντας τις προσωπικές του σχέσεις με τον γάλλο ομόλογό του Π. Μοσκοβισί... Στις συνεδρίασεις του Eurogroup όταν αλλάζει ο υπουργός μιας χώρας το πρώτο πρόγραμμα που προσέχουν οι ομολογού του είναι αν ο νέος υπουργός έχει άνεση στον χειρισμό των οικονομικών όρων... Στην περίπτωση του νέου υπουργού Οικονομικών της Ελλάδας ανάλογο ζήτημα δεν ετέθη».

■ Πάθη κωλοτούμπα

ΣΥΡΙΖΑ και κωλοτούμπα έχουν τελικά καταστεί συνώνυμα. Γι' αυτό και δεν εκπλησσόμαστε από τις συνεχείς κωλοτούμπες, είτε αφορούν σημαντικά είτε δευτερεύοντα ζητήματα. Οπως ας πούμε η απειλή ότι δα στείλουν στη φυλακή όσους υπογράψουν ξεπουλήματα. Ναι, δεν το είπε ακριβώς έτσι ο Τσίρας, αλλά το περιέγραψε: «Όσοι μέσα στη διαδικασία διωτικοποιήσεων δεν υπερασπίστούν το δημόσιο συμφέρον δα είναι υπόλογοι έναντι του ελληνικού λαού, δα λογοδοτήσουν για τη λεηλασία και αυτό δεν είναι προειδοποίηση ούτε απειλή. Είναι το αυτονότο». Ο Στρατούλης, όμως, το είπε ωμά: «Οποιοι βάλουν την υπογραφή τους να ξεπουληθεί η δημόσια περιουσία αντί πινάκιου φακής δα πάνε φυλακή». Επειδή, όμως, ο Σαμαράς την έπεισε άγρια στον Τσίρα, λέγοντάς του «αν δέλεις να στείλεις κάποιον φυλακή, εδώ είμαι εγώ, όσες τους άλλους», ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ θγήκε και τα μάζεψε την επομένη: «Δεν υπήρχε κανές από μας που να απειλήσει τον κ. Σαμαρά, αλλά νομίζω ότι ο τρόπος και η επιθετικότητα της απάντησής του προδικάζουν ότι έχει κατανοήσει πλήρως ότι αυτό που ετοιμάζονται να κάνουν είναι πολιτικό και οικονομικό έγκλημα». Το γύρισε, δηλαδή, στο ζήτημα της πολιτικής ευδύνης, αδειάζοντας τον Στρατούλη.

Γιατί η κωλοτούμπα σ' ένα δευτερεύουσας σημασίας δέμα; Γιατί απλούστατα, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν διαφωνεί επί της αρχής με τις διωτικοποιήσεις. Απλά δεωρεί ότι πρέπει να επιλεγεί άλλος τρόπος. «Έμεις προτείνουμε την αξιοποίηση αυτής της περιουσίας με κοινοπράξιες, είτε με άλλα κράτη είτε με άλλες εταιρίες που ελέγχονται από το δημόσιο ή ελέγχονται από ιδιώτες, με στόχο να μην πουλήσεις αυτό που έχεις, αλλά να το χρησιμοποιήσεις μαζί με άλλα κεφάλαια που μπορείς να βρεις, με μορφή κοινοπρακτική, για να έχεις μακροχρόνια κέρδη», δήλωσε ο Παπαδημούλης, ενώ παρόμοιες απόψεις υποστήριξε και ο Σταθάκης. Προκρίνουν, δηλαδή, μια άλλου τύπου ιδιωτικοποίηση, η οποία επί της ουσίας δα έχει τις ίδιες συνέπειες για τον ελληνικό λαό. Γιατί κανένα μονοπώλιο δα έρθει να συνεταιριστεί με το ελληνικό κράτος, αν αυτό δεν του αποδίδει το μέγιστο κέρδος.

■ Πρεμιέρα των νεοναζί στη Βουλή

Το μακρύ χέρι του συστήματος

Ευχόμαστε στη συγκυβέρνηση πράγματι να επιτύχει τουλάχιστον είς ό, παρά το οικονομικό ζήτημα». Μάλλον θα εκπλησσόταν οι ψηφοφόροι των νεοναζί, αν άκουγαν τον αρχηγό να λέει τα παραπάνω λόγια, στην πρωτομαγιά του επί των προγραμματικών δηλώσεων της κυβέρνησης. Οι περισσότεροι, όμως, μάλλον δεν παρακολουθούν τις διαδικασίες της Βουλής. Αν τις παρακολουθούσαν, θα διαπίστων ότι οι νεοναζί που μοστράρουν σαν «αντισυστημική» δύναμη είναι παθιασμένοι υπερασπιστές του καπιταλισμού, που λειτουργούν ως το μακρύ χέρι του συστήματος, στοχοποιώντας κυρίως τους μετανάστες (και όχι μόνο).

Είναι δυνατόν να λες ότι είσαι ενάντια στο Μνημόνιο και ταυτόχρονα να εύχεσαι να πετύχει η συγκυβέρνηση στην οικονομική πολιτική; Τι είναι αυτή η οικονομική πολιτική; Η εφαρμογή του Μνημονίου, στη

Ξεφτίλα δικαστών

Το ειδαμε και αυτό: κλιμάκιο της τρόικας επισκέψτηκε το Συμβούλιο της Επικρατείας και έγινε δεκτό από τον αρχαιότερο αντιπρόεδρο Κ. Μενούδακο (πρόεδρος μετά τη συνταξιοδότηση Πικραμένου δεν έχει διοριστεί ακόμα) και αντιπρόεδρους του ΣΤΕ. Οπως μετένωσε το ΑΠΕ το ενδιαφέρον των τροϊκανών επικεντρώνεται στις εκκρεμείς υποθέσεις που αφορούν τους διαγωνισμούς των μεγάλων δημοσίων έργων και συγκεκριμένα στο χρηματιστήριο, από τον οποίος, βεβαίως, θα δούμε κατά πόσο θα γίνουν πραγματικότητα και κατά πόσο θα εφαρμοστούν»; Οσο για την κριτική στη συγκυβέρνηση, γίνεται από τη σκοπιαία ενός γελοίου, ακροδειγού αντικομμουνισμού Λες και ο Κουβέλης είναι ο Τσε: «Και,

μια ή την άλλη εκδοχή του. Το Μνημόνιο, η οικονομική πολιτική, απλούστατα δεν ενδιαφέρει τους νεοναζί. Τους ενδιαφέρει μόνο ως ολόγκων, για να μαζεύουν ψήφους. Γ' αυτό και ο αρχηγός τους, πέρα από τις ευχές προς τη συγκυβέρνηση για επιτυχία στην οικονομική πολιτική, κάθε φορά που αναφέροταν στο Μνημόνιο εξέφραζε κάποιον... αγνωστικόμορφο: «Το Μνημόνιο το θεωρούμε εμείς -**η πράξη και η ζωή θα δεξερεύει και η πολιτική εξελίξει των πραγμάτων αν έχουμε δύκιο ή όχι-** ως καταστροφή του έθνους». Προσέξτε: καταστροφή του έθνους, γενικά και αδριστά, όχι του λαού, των εργαζόμενων, των νέων. Σε άλλο σημείο του παραληρήματός του ο αρχηγός το είπε περισσότερο καθαρά: «Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Χρυσή Αυγή είναι ενάντια στο μνημόνιο μόνο και μόνο για τρεις λέξεις: «εκχώρηση εθνικής κυριαρχίας»». Τα δεινά των εργαζόμενων αφήνουν αδιάφορους τους νεοναζί.

Είναι δυνατόν η κριτική σου στον Σαμαρά να εξαντλείται στη φράση «ακούσαμε μόνο γενικές εξηγησίες, οι οποίες, βεβαίως, θα δούμε κατά πόσο θα γίνουν πραγματικότητα και κατά πόσο θα εφαρμοστούν»; Οσο για την κριτική στη συγκυβέρνηση, γίνεται από τη σκοπιαία ενός γελοίου, ακροδειγού αντικομμουνισμού Λες και ο Κουβέλης είναι ο Τσε: «Και,

βεβαίως, δεν μπορεί να υπάρχει εθνικό όραμα σε μία συγκυβέρνηση στην οποία ανήκει, συμμετέχει, στηρίζει η Δημοκρατική Αριστερά, της οποίας πιστής και της πολιτικές απόψεις δεν τις εγκρίνουν σίγουρα οι ψηφοφόροι της κυβερνητικής πλειοψηφίας της Νέας Δημοκρατίας. Δεν τους είπατε προεκλογικά ότι θα συγκυβερνήσετε με τη ΔΗΜΑΡ».

Μελετήσαμε προσεκτικά τα πρακτικά της τριήμερης συζήτησης στη Βουλή. Εξι νεοναζί πήραν το λόγο, ούτε ένας δεν αναφέρθηκε στο Μνημόνιο. Ολοι μιλούσαν για τους λαθρομετανάστες και για την ανάγκη εθνικής διαπαιδαγώγησης. Μάλιστα, ο Κασιδιάρης μίλησε για «υπανθρώπους χωρίς ψυχή», προκαλώντας αγνωστικότητα στην οποία οι προσώπων της κατάργησης κατέβησαν την κατάργηση των επιστροφών της Βουλής. Είναι προσέξτε: καταστροφή του έθνους, γενικά, αδριστά, όχι του λαού, των εργαζόμενων, των νέων. Σε άλλο σημείο του παραληρήματός του ο αρχηγός το είπε περισσότερο καθαρά: «λαθρ

Απατεώνες σαλταδόροι

«Οι επικεφαλής των χωρών μας διακηρύζουν ότι επέστρεψαν από τη Σύνοδο Κορυφής της ΕΕ με νίκες για τους λαούς τους και υποχωρήσεις από την Κορυκελάριο Μέρκελ, τον Μάριο Ντράγκι ή τον Ζαν Κλωντ Γιούνκερ (...) Προκειται περί παραπλανητικής διαφρίμισης! Το Δημοσιονομικό Σύμφωνο παραμένει ανέπαφο. Η "αναδιαπραγμάτευση" δεν συνεβίη και το σύμφωνο ανάπτυξης που υποστηρίχθηκε από τον Φρανσουά Ολάντ δεν έχει καμία νομική ισχύ. Είτε άμεσα είτε έμεσα, είτε με χρηματοδότηση από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης (ESM) είτε χωρίς, η αποκαλούμενη "οικονομική βοήθεια" θα πληρωθεί για ακόμη μια φορά από τους Ευρωπαίους πολίτες, μέσω περικοπών και επιθέσεων στα δικαιώματα των εργαζομένων. Όλα τα μέτρα που υιοθετήθηκαν στο όνομα της αλληλεγγύης με την Ιταλία και την Ισπανία είναι απλώς μέτρα μαζικής κοινωνικοποίησης των ζημιών. Η αλήθεια είναι μια: Στης διαπραγμάτευσης στη φιλελεύθερη ΕΕ είναι πάντα οι τράπεζες που κερδίζουν».

Ποιος λέει τα παραπάνω; Το «Κόμμα Ευρωπαϊκής Αριστεράς» σε ανακοίνωση με τίτλο «**Σύνοδος Κορυφής της Ε.Ε.: Μόνο οι τράπεζες νίκησαν**». Και ποιος συνυπογράφει την ανακοίνωση; Ο Αλ. Τσίπρας, στη δεύτερη θέση (μετά τον πρόεδρο Πιέρ Λοράν), με την ιδιότητα του προέδρου της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ και του αντιπροέδρου του ΚΕΑ. Γιατί το σχολιάζουμε; Γιατί ο Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ πανηγύριζαν για τη μεγάλη νίκη των Μόντι-Ροχόι και έφεγαν τη συγκυβέρνηση Σαμαρά που άφησε ανεκμετάλλευτη την ευκαρία.

Ελεγε ο Τσίπρας, μιλώντας στην Πανελλαδική Συντονιστική Επιτροπή του ΣΥΡΙΖΑ: «Η Ελλάδα, αν ο ΣΥΡΙΖΑ σχηματίζει κυβέρνηση, δε θα ήταν σήμερα το μαλακό μαξιλαράκι για την κυρία Μέρκελ. Θα ήταν βασική συνιστώσα της συμμορίας του Νότου. Και θα είχε ήδη κερδίσει τουλάχιστον όσα και οι Ισπανία και Ιταλία διεκδίκησαν και κέρδισαν». Καλούσε, μάλιστα, την κυβέρνηση, «έστω και τώρα, έστω και κατόπιν εορτής να διεκδίκησε τα αυτονόητα. Να δηλώσει ευθαράσως ότι αν δεν ισχύσει και για την Ελλάδα ότι ισχύσει για την Ισπανία και την Ιταλία, η τρόικα δεν έχει καμία δουλειά να έρθει στην Ελλάδα. Και να δηλώσει ανοιχτά ότι εάν αυτό δεν ισχύσει θα προβάλλει βέτο στο νέο ευρωπαϊκό σύμφωνο».

Ακόμη πιο ενθουσιώδης από τον πρόεδρο Τσίπρα, η σκιώδης υπουργός Εξωτερικών Ρένα Δούρου δήλωνε: «Η χθεσινή ημέρα της ευρωσυνόδου στις Βρυξέλλες ήταν απολύτως ενδεικτική του πι σημαίνει "σκληρή διαπραγμάτευση", με ξεκάθαρη τακτική και σαφείς στόχους. Η άσκηση συντονισμένης πίεσης από τους ηγέτες Ιταλίας και Ισπανίας, με τη στήριξη της Γαλλίας, ανάγκασαν τη γερμανική πλευρά να κάνει ένα μικρό βήμα πίσω στην αδιαλλαξία της αποδεχόμενη τον πυρήνα των προτάσεων των δύο χωρών του νότου. Η χθεσινή ημέρα θα πρέπει να διδάσκεται ως παράδειγμα των κανόνων του αποτελεσματικού "διαπραγματεύσθαι" ... Πράγματι η χθεσινή ημέρα ήταν αποκαλυπτική: όταν υπάρχει πραγματική θελητη και τακτική για διαπραγμάτευση, υπάρχουν αποτελέσματα». Η ίδια αυτή Δούρου, μετά το προχτεινό Ευρογρουπ, δεν είχε κανένα πρόβλημα να κάνει γαργάρα τις πανηγυρικές δηλώσεις της, λέγοντας: «Στο επίκεντρο (σ.σ. του Eurogroup) βρέθηκε ξανά η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών της Ισπανίας με μνημόνιο (δηλαδή τον ισπανικό λαό να πληρώνει το τίμημα)! Κανένα πρόβλημα. Τη μια μέρα λέμε πως η εμφάνιση των Μόντι και Ροχόι στη σύνοδο κορυφής «θα πρέπει να διδάσκεται ως παράδειγμα των κανόνων του αποτελεσματικού "διαπραγματεύσθαι"» και την άλλη λέμε πως η ανακεφαλαιοποίηση των ισπανικών τραπεζών θα γίνει «με μνημόνιο (δηλαδή τον ισπανικό λαό να πληρώνει το τίμημα)». Κανένα πρόβλημα. Τη μια μέρα λέμε πως η εμφάνιση των Μόντι και Ροχόι στη σύνοδο κορυφής «θα πρέπει να διδάσκεται ως παράδειγμα των κανόνων του αποτελεσματικού "διαπραγματεύσθαι"» και την άλλη λέμε πως η ανακεφαλαιοποίηση των ισπανικών τραπεζών θα γίνει «με μνημόνιο (δηλαδή τον ισπανικό λαό να πληρώνει το τίμημα)».

Μήπως να θυμίσουμε ξανά και τι έλεγε προεκλογικά ο Τσίπρας, όταν υμνούσε τον Ροχόι; «Δεν θα συμφωνήσω ότι είναι το ίδιο το μνημόνιο που επιβλήθηκε στην Ελλάδα με την διαδικασία ενίσχυσης του τραπεζικού συστήματος χωρίς μνημόνιο στην Ισπανία» (Ζάππειο, 12.6.12). «Αυτές τις μέρες, η Ισπανία πέτυχε τη στήριξη της από τους ευρωπαϊκούς μηχανισμούς, χωρίς Μνημόνιο. Λέγοντας όχι στο Μνημόνιο. Και δεν βγήκε από το ευρώ. Δεν γύρισε στο προηγούμενο εθνικό της νόμισμα. Το όχι στο Μνημόνιο του κεντροδεξιού Ροχόι στην Ισπανία είναι το όχι στο Μνημόνιο του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ στην Ελλάδα. Το όχι του Σαμαρά πης Ισπανίας απομονώνει τον Σαμαρά πης Ελλάδας» (Πάτρα, 13.6.12).

Φυσικά, ήταν από την αρχή ξεκάθαρο, ότι η Ισπανία και νέα σκληρά αντιλαϊκά μέτρα θα πάρει και Μνημόνιο θα υπογράψει. Το είχε πει ξεκάθαρα η Μέρκελ μιλώντας στη γερμανική Βουλή την επομένη της συνόδου κορυφής. Οι αποτελέσματες σαλταδόροι του ΣΥΡΙΖΑ, όμως, δεν παίζονται. Πηγάδινε από τη μια θέση στην αντίθετη, άλλα λένε τη μια μέρα και άλλα την άλλη, άλλα στην Ελλάδα και άλλα στο εξωτερικό, σκορπώντας σύγχυση και ασκώντας μια συντηρητική αστική αντιπολίτευση.

■ ΣΥΡΙΖΑ

Πρόταση νόμου με σεβασμό στον πυρήνα του Μνημονίου

Πρώτο δείγμα γραφής της <<υπεύθυνης αντιπολίτευσης του 27%>>

Ηεποχή που ο ΣΥΡΙΖΑ υποσχόταν ότι η πρώτη πράξη της «κυβέρνησης της Αριστεράς» θα ήταν η κατάργηση του Μνημονίου και των εφαρμοστικών του νόμων έχουν περάσει ανεπιστρεπτά. Ο ΣΥΡΙΖΑ πλέον δεν είναι αντιπολίτευση του 4,5% αλλά αντιπολίτευση του 27%, όπως αρέσκεται να λέει ο Δ. Παπαδημούλης και είναι υποχρεωμένος να συμπεριφέρεται υπεύθυνα και όχι ξέαλλα. Εποιητική πράσει στη Βουλή και στο τέλος ν' απορριφθεί για τυπικούς λόγους. Και βέβαια, όταν τέτοιες προτάσεις νόμου κατατίθενται σε συνθήκες κοινωνικού κενού, δεν έχουν την παραμικρή δυναμική. Προκαλεί θυμηδία ή έκκληση στην οποία καταλήγει η ανακοίνωση του ΣΥΡΙΖΑ: «Απευθυνόμαστε στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα και στους εργαζόμενους και τους καλούμε να κάνουν δική τους υπόθεση και διεκδίκηση την υπερψήφιση αυτής της πρότασης νόμου». Πώς θα γίνει αυτό; Με την έκκληση; Ποια αικριβώς είναι η δική τους δουλειά, πέρα από τις «λαϊκές συνελεύσεις» για την ίδρυση του κόμματος ΣΥΡΙΖΑ;

Το πρώτο που πρέπει να σημειωθεί είναι πώς οι προτάσεις νόμου της αντιπολίτευσης γενικά δεν έχουν καμία πρακτική αξία και χρησιμοποιούνται μόνο για κοινοβουλευτικό σόου της αντιπολίτευσης. Για να φτάσει στη Βουλή μια πρόταση νόμου η οποία προκαλεί κρατική δαπάνη, θα πρέπει να συνοδεύεται από ειδική έκθεση του αρμόδιου υπουργού

και μισθού κατά 22% και κατά 32% για τους μικρότερους των 25 ετών (ρύθμιση που επηρεάζει το ύψος του επιδόματος ανεργίας, των επικουρικών συντάξεων του ΙΚΑ κ.λπ.), τις αλλαγές στο καθεστώς των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας και τη λεγόμενη μετενέργεια, το πάγωμα των ωριμάσεων μέχρι η ανεργία να κατέβει κάτω από το 10%.

Υπόσχονται ότι θα καταθέσουν νέα πρόταση νόμου (χωρίς να λένε πότε) με αντικείμενο την επαναφορά του δικαιώματος μονομερούς προσφυγής των συνδικάτων στην διατησία την επαναφορά των καταργημένων αρμοδιοτήτων του ΟΜΕΔ και την απόδοση πλήρους ρυθμιστικής εξουσίας στον διαιτητή για όλα τα ζητήματα που ρυθμίζονται με συλλογική σύμβαση εργασίας, την επαναφορά της επεκτασιμότητας των κλαδικών και ομοιοεπιγελματικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας, την επαναφορά των κλαδικών και ομοιοεπιγελματικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας διαφόρων επιπτέδων όπως προβλέπονται από το άρθρο 10 του ν. 1876/1990.

Όμως, δεν είναι μόνο το πεδίο των εργασιακών σχέσεων. Στη διάρκεια των διαπραγματεύσεων για το σχηματισμό κυβέρνησης μετά τις εκλογές της 6ης Μαΐου, βγαίνοντας από το προεδρικό μέγαρο ο Τσίπρας ανακοίνωσε ότι ζήτησε η υπηρεσιακή κυβέρνηση να παρέσει τις μειώσεις κύριων και επικουρικών συντάξεων που προβλέπει ο νόμος 4051/2012. Αυτό που ζητούσε από την υπηρεσιακή κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ, τώρα το κάνει γαργάρα. Φανταστείτε να είχε γίνει κυβέρνηση. Κάνει γαργάρα, επίσης, όλες τις μειώσεις συντάξεων που έχουν γίνει την τελευταία διετία. Κάνει γαργάρα όλες τις μειώσεις μισθών σε δημόσιο και ΔΕΚΟ. Και βέβαια, κάνει γαργάρα την ψήφιση δύο εφιαλτικών αντιασφαλιστικών νόμων από τους Παπακωνσταντίνου και Λοβέρδο (Ν. 3863/10 και 3865/10), με τους οποίους ξεθεμελώθηκε η κοινωνική ασφάλιση.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, ως «υπεύθυνη» αξιωματική αντιπολίτευση, δείχνει απόδιλτο σε βεβασμό στον πυρήνα του Μνημονίου. Οχι μόνο σε μέτρα που έχουν δημοσιονομική επίπτωση (μισθοί στο δημόσιο και συντάξεις), αλλά και σε μέτρα που αφορούν τις εργασιακές σχέσεις. Αυτό είναι ένα πρώτο δείγμα γραφής του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος προφανές -β

■ ΕΟΠΥΥ

Στόχος η συρρίκνωση και των δαπανών για νοσοκομειακή περίθαλψη

Από την προηγούμενη βδομάδα ξεκινήσαμε μια έρευνα για τον ΕΟΠΥΥ με το άρθρο «Πρώτος στόχος να πληρώνουν τα φάρμακα οι ασφαλισμένοι». Εχοντας στο μεταξύ βρει τον προϋπολογισμό του ΕΟΠΥΥ, διαπιστώσαμε ότι οι ιδρυτές του έχουν βάλει και άλλους στόχους, όπως η δραστική συρρίκνωση των δαπανών για νοσοκομειακή περίθαλψη.

Από το Μνημόνιο-2 πληροφορητήκαμε ότι το 2012 η φαρμακευτική δαπάνη θα μειωθεί κατά 1076 εκατ. ευρώ επιπλέον σε σχέση με ό,τι προβλεπόταν στον κρατικό προϋπολογισμό του 2012, ώστε από 1,9% του ΑΕΠ που ήταν το 2011 να κατέβει στο 1,33% του ΑΕΠ. Οι μειώσεις αυτές προβλέπονται και στον προϋπολογισμό του ΕΟΠΥΥ και μάλιστα σε χειρότερη εκδοχή, μολονότι αυτός συντάχθη-

κε μήνες πριν τη συμφωνία της κυβέρνησης Παπαδήμου με τους τροϊκούς πάνω στο Μνημόνιο-2 (η συμφωνία πάνω στο Μνημόνιο-2 ανακοινώθηκε το Φλεβάρη του 2012, ενώ ο προϋπολογισμός του ΕΟΠΥΥ συντάχθηκε το Δεκέμβρη του 2011). Σύμφωνα με το Μνημόνιο-2, η φαρμακευτική δαπάνη το 2012 πρέπει να είναι 1,33% του ΑΕΠ, δηλαδή 2684 εκατ. ευρώ, ενώ σύμφωνα με τον προϋπολογισμό του ΕΟΠΥΥ η φαρμακευτική δαπάνη θα είναι 2250 εκατ. ευρώ, δηλαδή μικρότερη απ' αυτή που προβλέπεται στο Μνημόνιο-2.

Επιβεβαιώνεται έτσι για μια φορά ακόμη, ότι ελληνικές κυβερνήσεις συζητούν παρασκηνιακά με τους τροϊκούς πάνω στις ρυθμίσεις των αποικιοκρατικών Μνημονίων και εκ των υστέρων έρχονται και ανακοινώνουν στον ελληνικό λαό

τις συμφωνίες. Δείγμα κι αυτό του πώς αντιμετωπίζουν οι κυβερνήσεις τον ελληνικό λαό.

Εισαγωγικά αναφέρομε ότι πετσόκωφαν τις δαπάνες για την περίθαλψη στα δημόσια νοσοκομεία του ΕΣΥ. Στον προϋπολογισμό του ΕΟΠΥΥ διαβάζουμε, ότι οι δαπάνες το 2011 ήταν 1.876.768.507,23 εκατ. ευρώ, ενώ το 2012 θα μειωθούν σε 1.050.000.000 εκατ. ευρώ. Ετσι, μέσα σε ένα χρόνο, οι δαπάνες για νοσοκομειακή περίθαλψη θα μειωθούν σε ποσοστό πάνω από 44%! Αντιλαμβάνεστε ότι, εάν οι περικοπές συνεχιστούν μ' αυτό το ρυθμό, πολύ γρήγορα τα ασφαλιστικά ταμεία θα πάψουν να χρηματοδοτούν τους ασφαλισμένους τους για να καλύπτουν τις δαπάνες για νοσοκομειακή περίθαλψη.

Τη στιγμή που το ΔΣ του ΕΟΠΥΥ και κυβέρνηση συρρικνώνουν τις

δαπάνες για περίθαλψη στα νοσοκομεία του ΕΣΥ, αυξάνουν κατά πολύ τις δαπάνες για περίθαλψη σε ιδιωτικά νοσοκομεία και κλινικές! Η ηγεσία του ΕΟΠΥΥ και η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Υγείας φροντίζουν για την ανάπτυξη των εμπόρων της υγείας και της αύξησης των κερδών τους. Το 2011 ο ΕΟΠΥΥ πλήρωσε στις ιδιωτικές κλινικές για περίθαλψη 239.44 εκατ. ευρώ, ενώ το 2012 θα πληρώσει 585 εκατ. ευρώ, αυξάνοντας έτσι τα έσοδα των κλινικαρχών κατά 2,44 φορές σε σχέση με το 2011. Επισημάνωμε αυτή τη γαλαντόμα ενίσχυση των κλινικαρχών σε υπηρεσιακό παράγοντα της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΓΓΚΑ) και του ζητήσαμε να μας δώσει μια εξήγηση, δεδομένου ότι η αρμόδια διεύθυνση της ΓΓΚΑ ενέκρινε αυτόν τον προϋπολογισμό. Στην αρχή άρχισε να «ρετάρει» και

μετά από κάποιο διάστημα μας απάντησε (απάντηση βγαλμένη από την κωλότσεπη), ότι το κονδύλι του 2012 αυξήθηκε, επειδή δήθεν συσσωρεύτηκαν χρέη προηγούμενων ετών του ΕΟΠΥΥ προς τους κλινικάρχες.

Οι συνολικές δαπάνες του ΕΟΠΥΥ από 8391,63 εκατ. ευρώ το 2011 θα μειωθούν κατά πολύ το 2012 πέφτοντας στα 5830,33 εκατ. ευρώ. Θα έχουμε δηλαδή μια μείωση κατά 2561,3 εκατ. ευρώ (31,52%)! Όλα τα σφυριά χτυπούν στο ίδιο αμόνι. Στόχος είναι ο ΕΟΠΥΥ να πάψει να χρηματοδοτεί τη δαπάνη για την αγορά των φαρμάκων και για τη νοσοκομειακή περίθαλψη, να υποχρεώσει τους ασφαλισμένους να βάλουν το χέρι βαθιά στην τοξεπή τους για ν' αγοράζουν αυτές τις παροχές και να καταφεύγουν στους κλινικάρχες.

■ Προκειμένου να πετσοκόψουν συνολικά τις δαπάνες

Φουσκώνουν τις δαπάνες για περίθαλψη

Δεν είναι η πρώτη φορά που οι κυβερνήσεις, πράσινες, μπλε και τώρα πρασινοπλερόδες, φουσκώνουν τις δαπάνες για διάφορες κοινωνικές παροχές, προκειμένου να προετοιμάσουν, ιδεολογικοπολιτικά το έδαφος για δραστικές περικοπές σ' αυτές. Τοποθετούμενοι από απόψη φορά, πρέπει να επιναλάβουμε για μια ακόμη φορά τη θέση μας, ότι οι εργαζόμενοι παράγουν το πλούτο στην κοινωνία, μέσω της απλήρωτης εργασίας που καρπώνονται οι καπιταλιστές που κατέχουν τα μέσα παρογωγής. Γ' αυτό έχουν κάθε νόμιμο δικαίωμα να διεκδικούν, όχι μόνο τις λεγόμενες κοινωνικές παροχές, χωρίς να καταβάλλουν εισφορές, αλλά και την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, μέσω της ένοπλης επανάστασης και της εγκαθίδρυσης της Δικτατορίας του Προλεταριάτου.

Την περίοδο που οι εργαζόμενοι προβάλλουν αντίσταση ενάντια στις επιχειρούμενες αντιασφαλιστικές ρυθμίσεις, οι κυβερνήσεις και οι κολαούζοι τους φουσκώνουν τις δαπάνες για τις συντάξεις και τις παρουσιάζουν ως δαπάνες από τον κρατικό προϋπολογισμό. Η λέξη «δαπάνες» θα έπρεπε να τοποθετείται σε εισαγωγικά, γιατί

από κοινωνική άποψη δεν πρόκειται για δαπάνες, γιατί απλούστατα οι εργάτες παράγουν τον πλούτο στην κοινωνία που τον καρπώνεται το κεφάλαιο. Μέσα σ' αυτές τις δαπάνες βάζουν τόσο τα κονδύλια για τη λεγόμενη κοινωνική πρόνοια όσο και τις εισφορές.

Το ίδιο κάνουν και αυτή την περίοδο που έβαλαν στο στόχαστρο τις δαπάνες για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Στο αποικιοκρατικό Μνημόνιο-2 διαβάζουμε:

«2.8 Εκσυγχρονισμός του συστήματος υγείας: Η Κυβέρνηση εξακολουθεί να εφαρμόζει τη συνολική μεταρρύθμιση του συστήματος υγείας την οποία άρχισε το 2010, με στόχο να διατηρήσει τις δημόσιες δαπάνες για την υγεία στο ίδια του 6 τοις εκατό του ΑΕΠ, ενώ παράλληλα θα διατηρεί την καθολική πρόσβαση και θα βελτιώνει την ποιότητα της παραχόμενης περίθαλψης.

Οπως θα δούμε στη συνέχεια, ο ισχυρισμός αυτός της κυβέρνησης Παπαδήμου και των τροϊκών είναι μεγάλο ψέμα. Προηγουμένως, όμως, μπαίνουμε στον πειρασμό να σχολιάσουμε τον άλλο ισχυρισμό των κυβερνώντων, ότι δήθεν θα βελτιώσουν την περίθαλψη μας μόνο την κρατική επιχορήγηση και όχι και τις ασφαλιστικές εισφορές τις οποίες πληρω-

ρούν τον ελληνικό λαό, που βιώνει στο πετσό του τόσο το χαράτσι άσιο και την παρεχόμενη άμλια περίθαλψη, ήλιθο και του πουλόνταν σε φύκια για μεταξωτές κορδέλες. Ισχυρίζονται ότι θελουν να κρατήσουν το ποσοστό δαπανών για την περίθαλψη στο 6% του ΑΕΠ. Το 2011 το ΑΕΠ μειώθηκε στα 215.110 εκατ. ευρώ. Ετσι, το 6% το 2011 ήταν 12.906,6 εκατ. ευρώ. Δαπανήθηκαν πράγματι τόσα κονδύλια από τον κρατικό προϋπολογισμό για τον Εθνικό Οργανισμό Παροχών Υπηρεσιών Υγείας (ΕΟΠΥΥ) και για τα νοσοκομεία του ΕΣΥ;

Για να προμηθευτούμε τον προϋπολογισμό του ΕΟΠΥΥ χρειάστηκε να ξεπεράσουμε εμπόδια και δισταγμούς των υπηρεσιακών παραγόντων, αλλά άξιζε τον κόπο. Βλέπουμε ότι το 2011 η συνολική δαπάνη του φορέα ανήλθε σε 8.391,6 εκατ. ευρώ. Στην κάλυψη αυτής της δαπάνης συμπεριλαμβάνουν τόσο τις ασφαλιστικές εισφορές όσο και την κρατική χρηματοδότηση που ο φορέας την ανεβάζει σε 2015,8 εκατ. ευρώ. Ομως, για να υπολογίσουμε τη συνολική δαπάνη για την περίθαλψη πρέπει να πάρουμε υπόψη μας μόνο την κρατική επιχορήγηση και τα κονδύλια για τους συνταξιούχους που δούλεψαν στα νοσοκομεία του ΕΣΥ, που φυσικά δεν έπρεπε να συμπεριλαμβουν. Ετσι, φουσκώνουν τις δαπάνες για την περίθαλψη της εργαζόμενης την ανέβασαν σε 2015,8 εκατ. ευρώ! Οταν, δε, τους ζητή-

νουν οι εργαζόμενοι. Δεν μπορεί, μ' άλλα λόγια να θεωρούνται κρατική δαπάνη αυτά που πληρώνουν οι ασφαλισμένοι μέσω των εισφορών τους. Οι κυβερνώντες όμως και οι αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες δεν έχουν την ίδια γνώμη. Παίρνουν υπόψη τους όλη τη δαπάνη του ΕΟΠΥΥ, δηλαδή τα 8.391,6 εκατ. ευρώ. Στη συνέχεια θ' αποδείξουμε ότι οι αρμόδιοι του ΕΟΠΥΥ φουσκώνουν την κρατική επιχορήγηση.

Πάμε τώρα στα νοσοκομεία του ΕΣΥ για να δούμε σε τι ύψος ανέρχονται οι δαπάνες τους. Από την Εισηγητική Εκθεση του Κρατικού Προϋπολογισμού του 2012 προκύπτει ότι έχουν δύο πηγές εσόδων. Την κρατική επιχορήγηση που το 2011 ανήλθε σε 1650 εκατ. ευρώ και τη μισθοδοσία των εργαζόμενων στα νοσοκομεία του ΕΣΥ. Στην Εισηγητική Εκθεση ανέβαζουν τις δαπάνες για την περίθαλψη από την παραπάνω συνολική δαπάνη του φορέα ανήλθε σε 8.391,6 εκατ. ευρώ. Στην κάλυψη αυτής της δαπάνης για την περίθαλψη που παρέχεται από τα νοσοκομεία σε 4.874,92 εκατ. ευρώ. Ομως, στους Πίνακες που δημοσιεύουν συμπεριλαμβάνουν για την κ

Ξανά στον αφρό οι εργατοπατέρες

Αν δεν το γνωρίζετε, σας πληροφορούμε πως όχι μόνο υπάρχει ΓΣΕΕ, ολλά και πως τολμά, σε μια εποχή που άλλοτε συνηθίζοταν ν' αποκαλείται «κλείσιμο συνδικαλιστικής σεζόν» ή «έναρξη των μπάνιων του λαού», καλεί τους εργαζόμενους σε ογωνιστική ετοιμότητα. Και μη μας πείτε πως το κάνει γιατί κανένας εργαζόμενος δεν της δίνει σημασία, γιατί θα σας πληροφορήσουμε ότι έχει ήδη εξουσιοδοτήσει την Εκτελεστική της Επιτροπή να κηρύξει γενική απεργία με ανοιχτή ημερομηνία, αλλά και την πραγματοποίηση συλλαλητήριου στα εγκαίνια της ΔΕΘ στις 8 Σεπτέμβρη (μετά τα «μπάνια του λαού»). Ας πάρουμε, όμως, τα πράγματα με τη σειρά.

Την περασμένη Δευτέρα, μετά από μακρά περίοδο σιωπής και απόλυτης απράξιας, η ΓΣΕΕ έστειλε επιστολή στα συνδικάτα των καπιταλιστών εργοδοτών (ΣΕΒ, ΓΣΕΒΕΕ και ΕΣΕΕ), «με την οποία ζητά να υπάρξει διάλογος ΓΣΕΕ-εργοδοτών, ώστε να επικαιροποιηθεί και να αποτελέσει αντικείμενο Εθνικής Σύμβασης η από 3/2/2012 συμφωνία των κοινωνικών φορέων». Οπως σημειώθηκε σε δελτίο Τύπου, «στόχος της Συνομοσπονδίας είναι η επιδιώκμενη Σύμβαση να υπογραφεί στην έδρα του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας υπό την αιγιδα του, ώστε να μην υπάρξουν περιθώρια αμφισβήτησεων». Την επομένη, συγκλήθηκε Ολομέλεια της Διοίκησης της ΓΣΕΕ, η οποία αποφάσισε αυτά που ανα-

φέραμε στην αρχή (εξουσιοδότηση στην ΕΕ για γενική απεργία «σε χρόνο που θα προσδιοριστεί από τις εξελίξεις των αιτημάτων μας») και συλλαλητήριο στη ΔΕΘ), ενώ «εξουσιοδότησε την Εκτελεστική Επιτροπή να πρωθήσει και να εντείνει τις προσπάθειες και τη δράση για τη «ΣΥΜΒΑΣΙΟΠΟΙΗΣΗ» της συμφωνίας εργαζομένων και εργοδοτών της 2/2/2012 (η συμφωνία αυτή επαναφέρει σε πλήρη ισχύ την Εθνική Σύμβαση, τα οικονομικά και εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων όπως αυτά ίσχουν στην προ του δευτέρου μνημονίου και της 6ης Πράξης του Υπουργικού Συμβουλίου) και αυτή πρέπει να υπογραφεί υπό την αιγίδα και στην έδρα του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας ώστε να μην υπάρχουν περιθώρια αμφισβήτησεων».

Στην επιστολή ρίχνεται και
το καρφί κατά του ΣΥΡΙΖΑ

«Στην περίοδο ανάμεσα στις δύο εκλογικές αναμετρήσεις έγιναν κινήσεις εντυπωσιασμού για δήθεν μορατόριουμ και «συμφωνίες κυρίων» οι οποίες όπως αντιλαμβάνεστε συσκότισαν και συσκότιζουν το πραγματικό πρόβλημα», για ν' ακολουθήσει η σπουδή στον «κοινωνικό εταιρισμό»: «Ας ξεφύγουμε λοιπόν από τις "σειρήνες" της επικοινωνίας

ΣΕΒ, ΓΣΕΒΕΕ και ΕΣΕΕ έστοιχε
λαν στις 3 του περασμένου
Φλεβάρη στον Παπαδήμο,
άρχιζε ως εξής: «Κύριε Πρό-
εδρε. Η ελληνική κυβέρνηση –
μεταφέροντας και τη θέση
της Τροίκα – ζήτησε από
τους κεντρικούς κοινωνικούς
διαπραγματευτές – κοινωνι-
κούς εταίρους να συζητήσουν
και να αποφασίσουν για ζητή-
τήματα που αφορούν στο μι-
σθολογικό κόστος (13ος κα-
14ος μισθός, κατώτατος μι-
σθός της Εθνικής Γενικής Συλ-
λογικής Σύμβασης Εργασίας)
“πάργωμα” αυξήσεων και ωρι-

μάνσεων) και στο μη μισθολογικό κόστος (ασφαλιστικές και άλλες εισφορές, κρατική παρέμβαση και επιπτώσεις της στην διαρθρωτική ανταγωνιστικότητα)».

Και μόνο το γεγονός ότι για υποτιθέμενη εργατική πλευρά μιλά για «μισθολογικό κόστος» αποτελεί μνημείο ταξιδιού, κής προδοσίας. Ο εργάτης, σα μοναδικός παραγωγός αξίσσει στο μοναδικός παραγωγός κοινωνικού πλούτου, βαφτίζεται «κόστος» και μπαίνει στην ιδια κατηγορία με τα μηχανήματα, την ενέργεια, τις πρώτες ύλες! Μάλιστα, συνομολογείται ότι η «ανταγωνιστικότητα» επηρεάζεται από το «ψισθολογικό κόστος», αλλά επηρεάζεται περισσότερο από άλλους παράγοντες, «όπως η γραφειοκρατία που εκτρέφει η πολυνομία, ο κρατικός παρεμβατισμός, το φορολογικό σύστημα, η διαφθορά και η αντεπιχειρηματική νοοτροπία» (αλήθεια, γ

νέναρξη κάποιου παζαριού με τον ΣΕΒ, για να περάσει κάποιο χρονικό διάστημα. Να ξανανοίξουν το κλειστό εδώ και μισό χρόνο μαγαζί

» «αντιεπιχειρηματική νοοτρο-
πία» πτοιους αφορά;).

Εργατοπατέρες και καπι-
ταλιστές εργοδότες ενημέ-
ρωσαν τον Παπαδόμη ότι
συμφώνησαν στα εξής: «Να
διατηρηθούν τα προβλεπό-
μενα στην Εθνική Γενική Συλ-
λογική Σύμβαση για τους κα-
τώτατους μισθούς, το 13ο και
14ο μισθό.

Στα ζητήματα μη μισθολογικού κόστους και στη διαρθρωτική ανταγωνιστικότητα να ξεκινήσει τώρα τριμερής διάλογος (Κυβέρνηση – Εργοδοτικοί και Εργατικοί Φορείς) και το αποτελέσμα του να νομοθετηθεί. Ο διάλογος αυτός πρέπει να περιλαμβάνει μείωση ασφαλιστικών εισφορών με αναζήτηση ισοδυνάμων αποτελεσμάτων αποδεκτών από τους κοινωνικούς εταίρους και αναζήτηση λύσεων στα κυριαρχα θέματα της ανταγωνιστικότητας, όπως απλό και σταθερό φορολογικό σύστημα, απλοποίηση των διαδικασιών αδειοδότησης και λειτουργίας των επιχειρήσεων, χρήσεις γης, υγιεινής κανόνες και συνθήκες ανταγωνισμού, ηλεκτρονική βάση σύζευξης προσφοράς – ζήτησης στην αγορά εργασίας και άλλω.

Ηταν μια μεγάλη επιτυχία για τον ΣΕΒ, διότι είχε τη συνίεση της «εργατικής πλευράς» σε ζητήματα όπως η μείωση των ασφαλιστικών εισφορών και η «στήριξη της επιχειρηματικότητας». Το άλλο σκέλος, το να μη θιγεί δηλαδή η ΕΓΣΣΕ, θα το αναλάμβανε η συγκυβέρνηση Παπαδήμου, όπως και έγινε. Με την τρόικα στο ρόλο του «κακού», η συγκυβέρνηση αποφάσισε τη μείωση κατά 22% του βασικού μισθού και ημερομίσθιου και κατά 32% για τους νέους κάτω των 25 ετών. Οι καπιτολιστές υποτίθεται ότι διαφωνούσαν, ήταν αυτοί οι ίδιοι που έσπευσαν πρώτοι να εφαρμόσουν το νέο δάρωμο.

Τώρα, έρχεται η ΓΣΕΕ και ζητά από τον ΣΕΒ να κάνει εκείνη τη συμφωνία σύμβαση, η οποία θα υπογραφεί μάλιστα στην έδρα του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας για να 'χει κύρος. Η συνέχεια θα έχει ενδιαφέρον από άποψη προπαγανδιστική. Επι της ουσίας, όμως, τίποτα δεν πρόκειται ν' αλλάξει. Ούτε, βέβαια, οι καπιταλιστές θα στραφούν ενάντια στη σημερινή συγκυβέρνηση ούτε κανενός το αυτί θα ιδρώσει με μια, ακόμη και με δύο 24ωρες απεργίες.

Τζόγος να γίνεται

Ο Βρούτσης συναντήθηκε την Τρίτη με τα συνδικάτα των καπιταλιστών εργοδοτών και την Τετάρτη με τη ΓΣΕΕ και γενικώς είναι... ευχαριστημένος. Η ΓΣΕΕ είναι... επιφυλακτική, αλλά θα συνεχίσει το διάλογο. Ο Δασκαλόπουλος του ΣΕΒ άρπαξε στον αέρα την πρόταση της ΓΣΕΕ και σαν έτοιμος από καιρό όρισε συνάντηση την επόμενη Τρίτη «για να συζητηθούν όλα τα υφιστάμενα θέματα και ζητήματα που απασχολούν τον κόσμο της εργασίας». Η ΓΣΕΕ δήλωσε ότι αν πάρουν μέρος και τα συνδικάτα των ξενοδόχων και των μεγαλοκαταστημάτων και σούπερ-μάρκετ, δε θα συμμετάσχει. Ο Κορκίδης τον εμπόρων δέχεται συζήτηση για νέα σύμβαση, «αλλά σε λευκό χαρτί και εφ' όλης της ύλης», για να θέσουν οι καπιταλιστές άλλα ζητήματα.

Ετεροχρονισμένη αντίδραση και τι αντίδραση...

Mια βδομάδα μετά την ανακοίνωση της συμφωνίας του ΜΙΝΕ/ΓΣΕΕ με το αμερικανικό Ινστιτούτο Levy Economics και τη φίέστα της υπογραφής της συμφωνίας στα γραφεία της ΓΣΕΕ από τον Πλαναρόπουλο και τον διευθυντή του το Levy Economics Δ. Παπαδημητρίου αντέδρασαν το ΠΑΜΕ και η Αυτόνομη Παρέμβαση (ΣΥΡΙΖΑ)! Πάντα έγκαιροι και επικίαιροι! Σημασία, όμως, έχει και το περιεχόμενο της παρέμβασής τους.

Η ανακοίνωση του ΠΑΜΕ θυμίζει το «τι κάνεις Γιάννη; Κουκιά σπέρνων». Πρόκειται για μια αμήχανη ανακοίνωση που αντιτίθεται στη συνεργασία γιατί, όπως αναφέρει, το Levy Economics είναι «Ινστιτούτο που πρόσκειται στο Δημοκρατικό Κόμμα των ΗΠΑ». Επειδή την προηγούμενη βδομάδα δημοσιεύσαμε εκτενές άρθρο για το θέμα, με τίτλο «Η ΓΣΕΕ συνεργάζεται με αμερικανικό Ινστιτούτο που ελέγχουν σπεκουλάντες της Wall Street», σημειώνουμε ότι αναφορά για σχέσεις του Levy Economics με το Δημοκρατικό Κόμμα δεν βρήκαμε, χωρίς αυτό να σημαίνει πως δεν υπάρχουν τέτοιες σχέσεις. Βρήκαμε, όμως, και παραθέσαμε τα στοιχεία για την ίδρυση και τον ελεγχό του συγκεκριμένου Ινστιτούτου από σπεκουλάντες της Wall Street. Παραθέσαμε μάλιστα και σχετική καταγγελία ενός αμερικανικού συνδικάτου εργαζόμενων σε ξενοδοχεία και εστιατόρια. Δεν κρύψαμε ότι όλ' αυτά τα βρήκαμε μετά από ένα σύντομο ψάξιμο στο Internet. Αναφωτιόμαστε, λοιπόν, με πόση σοβαρότητα βλέπουν αυτά τα ζητήματα τα στελέχη του ΠΑΜΕ. Οχι μόνο αντέδρασαν με το σύνδρομο του Ραν-Ταν-Πλαν (μια βδομάδα μετά το γεγονός), αλλά δεν έψαξαν καν το θέμα και αρκεστήκαν σε κάπι τους κάποιους τους είπε.

Με το ίδιο επιχείρημα («το συγκεκριμένο Αμερικάνικο Ινστιτούτο ανήκει στο δίκτυο των φορέων που συνεργάζονται στενά με το Δημοκρατικό Κόμμα των ΗΠΑ») εξέφρασε τη διαφωνία της και η Αυτόνομη Παρέμβαση. Ξεκαθάρισε, όμως, ότι πρόκειται για μια επιμέρους διαφωνία, γιατί κατά τα άλλα το σχετικό δελτίο Τύπου είναι από την αρχή μέχρι το τέλος ένα συνεχές γλείψιμο στο INE/ΓΣΕΕ: «Η δισχρονική προσφορά του INE-ΓΣΕΕ είναι προφανής και ανογνωρισμένη από το σύνολο των εργαζομένων, των συνδικάτων και της ελληνικής κοινωνίας. Οι τεκμηρώσεις και οι επεξεργασίες του κατ' επανάληψη έχουν αξιοποιηθεί από επαγγελματικούς και επιστημονικούς φορείς, κοινωνικές οργανώσεις και πολιτικά κόμματα, ανεξάρτητα της ιδεολογικοπολιτικής τους τοποθέτησης. Η κριτική στάση του INE-ΓΣΕΕ απέναντι στις εφαρμοζόμενες πολιτικές ενδήλησε και ενοχλεί και για αυτό άλλωστε δεν εγκαταλείφθηκαν οι προσπάθειες αποδυνάμωσης ή απαξίωσης του ρόλου και του έργου που επιτελεί, από φορείς ή παράγοντες που έχουν επιλέξει να κινούνται με όρους προσαρμογής σε αυτές τις πολιτικές». Πού είδαν την προσπάθεια αποδυνάμωσης και απαξίωσης του ρόλου του INE/ΓΣΕΕ; Πώς συνάδει αυτή η μπούρδα με τη συνεργασία με το αμερικανικό Ινστιτούτο;

Ακόμα και η κριτική στη συνεργασία δεν γίνεται από θέσεις αρχών, αλλά με το επιγείρημα ότι «το πεδίο και τα αντικείμενα συνεργασίας που ανακοινώθηκαν, δημιουργούν σοβαρότατους κινδύνους υποκατάστασης του ερευνητικού - μελετητικού έργου του INE-ΓΣΕΕ, υποβάθμισης του ίδιου του επιστημονικού του δυναμικού, καθώς και πρόσθετα προβλήματα στην ήδη ασφυκτική και οριακή οικονομική κατάσταση του Ινστιτούτου!» Γί' αυτό και το μόνο που ζητά η παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ είναι «η πλειοψηφία του INE να επανεξετάσει την απόφασή της για συνεργασία με το LEVY INSTITUTE, και επιπλέον να στηρίξει και να ενισχύσει με κάθε τρόπο το έργο και το ανθρώπινο δυναμικό του INE, το οποίο έχει επανειλημμένως αποδείξει την επιστημονική του επάρκεια».

Για ποιο λόγο τόσο γλείψιμο και τόσο ευγενική κριτική; Ας πουν ο ΣΥΡΙΖΑ και η ΑΠ πώσα στελέχη τους μισθοδοτούνται από το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ και θα έχετε όλοι την απάντηση στο ερώτημα.

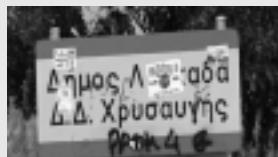

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δώδεκα. Μεγάλη κατηφόρα...
Χρέος μας η ανατροπή. Φωτιά-τσεκούρι, τώρα!

Από το «δεν πληρώνω, δεν πληρώνω», στο «δεν πληρώνομαι, δεν πληρώνομαι». Ολα ήρθαν τούμπα, εκτός από εκείνο που -μεσούντος του καύσωνα δια προτιμούσαμε ανάποδα απ' ό,τι είναι: Τα κινητά μας να φορτίζονται κι εμείς να κάνουμε διακοπές...

Πάντως τα μπακάλικα έγιναν super markets, τα χασάπικα μουντίκα κρεάτων, οι καπότες προφυλακτικά, αλλά ο ΟΠΑΠ εκεί, σταθερός: Οργανισμός Προγνωστικών Αγώνων Ποδοσφαίρου! Ελα μου Ν. στον τόπο σου!

Ωραίο χωριό, δυο βήματα από τη Θεσσαλονίκη!

«Είναι έγκλημα το να παίρνει κανείς αυτά που χρειάζεται για να ζήσει και δεν είναι έγκλημα να πλουτίζει μέσα σε μια μέρα από τη δουλειά χίλιων εργατών! Η δύναμη μασκαρεμένη από την υποκρισία είναι αυτή που δριαμβεύει πάνω στους αδύναμους και στους αμαδείς. Κι όταν αυτοί εξεγείρονται, γίνονται "εγκληματίες"» (Λουίζι Μολινάρι - «Η παρακμή του ποινικού δικαίου»).

Θα ήδηλα να παρακαλέσω ορισμένους [ξέρουν αυτοί] να μη χτυπάνε τόσο ανελέτη το σύστημα από μέσα, γιατί δια πέσει προς τα έξω και δια πλακώσει ανδρώπους που είναι ακόμα εκεί.

«Βοηθός στο πλευρό του λαού δα 'μαι πάντα / γιατί ξύπνησα ανθρώπους που κοιμήθηκαν βαριά / και γιατί ύμηνησα αισθήματα εξευγενισμένα / και στα δίσεχτα χρόνια τη λευτεριά. / Νικητής και περίφημος δα 'μαι όσο βρίσκεται ακόμα / έστω κι ένας στον κόσμο ποιητής» [Αλεξάντρ Πούσκιν - «Το τραγούδι του Οράπιου»]

Τελικά ξαναέπεσε ή όχι από το ποδήλατο του Giorgakis; Οι διψεύσεις και οι διαμάχες δεν μας αφήνουν να ασκήσουμε απαρασάλευτα το ιερό καθήκον της ενημέρωσης και μάλιστα σε ένα τόσο σοβαρό ζήτημα. Με κομμένη ανάσα ο λαός περιμένει να μάθει την αλήθεια. Πάντως, ο πρώην πρωθυπουργός επέστρεψε στις αγαπημένες ενασχολήσεις του και δη στο γυμναστήριο της Κηφισιάς. Ναι, χωρίς την μπίρα του Μπίλι (beer Billy), γιατί ρωτάτε; Εκείνη είναι τακτοποιημένη εις την Ευρωλάνδη, εκεί που δήδεν δα πήγαινε και ο μέντοράς της. Οπως ακριβώς δα πήγαινε και ο Σημίτης. Δε γαλέγω...

«Μείνανε πίσω οι πυρκαγιές, το κούρσεμα, το χάος. Μόνο λίγα βιβλία και καμιά ζωγραφία αυτού του κόσμου του ανήκουν. Κανας κιμπάρης άντρας ή καμιά αφεντογυμνάκια φίλη των ωραίων πραγμάτων. Ανάμεσα σε γέλια ανδρώπων δίχως γύνωστο, ούτε συμόνια, ούτε ευφύΐα» (Λουίς Αντόνιο ντε Βιγένα - «Μια ηδική της παραίτησης»).

Αδικα ανησυχήσαμε, αφού οι γίγαντες τροφοδότες των παραπολιτικών στηρών δεν γίνεται να χαδούν τελικά. «Αυτά παδαίνουμε τώρα όσοι πιστέψαμε τις αντιμημονιακές δεσμεύσεις Σαμαρά! Παραιτούμαστε ή γινόμαστε μνημονιακοί καραγκιόζηδες!», έγραψε στο Twitter ο πρώην βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας Γιάννης Μανώλης.

Πλανικός κυριαρχεί στην κυβερνητική τρόικα μετά από την «βόμβα» ΓΣΕΕ ότι «κοι αγωνιστικές κινητοποιήσεις δια συνεχιστούν». Ανησυχία επικρατεί όμως και μεταξύ των ιδιοκτητών μπουτίκ του Κολωνακίου αλλά και εμπορικών οίκων σε Ελλάδα και εξωτερικό, μετά την απόρριψη αιτήματος της Βίκυς (ποιας Λέανδρος ρε;) να εξεταστεί για να διαπιστωθεί αν αντιμετωπίζει προβλήματα υγείας. Τελικά η κρατική αναλγήσια απέναντι στους φυλακισμένους αγωνιστές προσλαμβάνει μνημειώδη χαρακτηριστικά.

Αυτοκτονώντας σωρηδόν οι απελπισμένοι, που τους σκυλεύουν και τα ΜΜΕ με τις «ανακοινώσεις» τους, οι οποίες συχνά καταλήγουν με το «οι αρχές ερευνούν τις αιτίες που οδήγησαν τον αυτόχειρα στο απονενομένο διάβημα! Καμιά δυσπεψία, η ήπτα της ομάδας τους ή καμιά ερωτική απογοήτευση μάλλον...

«Κι όμως, το να βοηθάμε ο ένας τον άλλον είναι κάτι δεμελιώδες, ενώ το να τρωγόμαστε ο ένας με τον άλλον ως συνήδωσι, είναι κάτι που αφελεί μόνο αυτούς που βρίσκονται από πάνω μας. (...) Πιστεύω ακράδαντα ότι ένας εργαζόμενος που υπερασπίζεται τα δικαιώματά του δεν είναι τρομοκράτης, όπως μας αποκαλούν σήμερα επειδή αγωνιζόμαστε για τη ζωή των οικογενειών μας. Σας καλώ όλους να βγείτε απ' τα σπίτια σας και να υπερασπιστείτε τις ζωές όλων μας. Οσο μας κρατούν κλεισμένους στο σπίτι, τους επιτρέπουμε να μας ρίξουν λίγο-λίγο, μέτρα μετά από άλλα μέτρα, στην πείνα. Θέλουν τα παιδιά σας και τα παιδιά μας να μείνουν αμόρφωτα σαν εμάς, που βλέπαμε τους τούχους των σχολείων περισσότερο απ' όχι πάρα από μέσα, καθώς ένας αμόρφωτος άνθρωπος είναι πιο εύκολο να υποταχθεί. (...) Αφαιρέστε τη λέξη "φόβος" και τη φράση "και τί δια αλλάζει μ αυτο;" απ' το μυαλό σας και πάρτε το μέλλον σας στα χέρια σας» (Juan Jose Fernández - ανδρακωρύχος - Asturias).

«Ωρίμασαν οι συνδήκες» και η Κοκκινοσκουφίτσα απαιτεί να αποκαλυψθεί επιτέλους το μυστικό: Προς τιμή τίνος ονομάστηκε μια ολόκληρη περιοχή στη Σιγκαπούρη, Μαλάκα;

Kokkinoskoufítσa

■ 27η συνεδρίαση Παρασκευή, 6.7.12

Το ζήτημα της απουσίας του Νίκου Μαζιώτη και της Πόλης Ρούπα απασχόλησε τη δίκη, αφέως μετά την έναρξη της. Δεν τέθηκε από το δικαστήριο ή τον εισαγγελέα, τέθηκε όμως από τους συνηγόρους Δάφνη Βογιανού και Σπύρο Φυτράκη, οι οποίοι θέλησαν να ξεκαθαρίσουν το θολό τοπίο που δημιούργησε η κατεύθυνση από την Αντρικότητα.

Εχουμε μια αποχώρηση κατηγορούμενων, την οποία συνειδητοποιήσαμε και εμείς από τις απουσίες τους, σημείωσε η Δ. Βογιανού. Σύμφωνα με το άρθρο 344 ΚΠΔ, συνέχισε η συνήγορος, με την απουσία δεν κωλύεται η πρόσδοση της δίκης, ενώ επιτρέπεται η εκπροσώπηση του κατηγορούμενου από συνήγορο. Η γενική εντολή που έχουμε και η σχέση εμπιστοσύνης που έχει αναπτυχθεί μας επιπρέπει να συνεχίσουμε να εκπροσωπούμε τους απόντες κατηγορούμενους. Εκείνο που θέλω να το τονίσω είναι πως αυτή η απουσία δεν πρέπει να τιμωρηθεί. Μπορεί να σας χωρίζει χάσμα από τις απόψεις των κατηγορούμενων, αλλά στους μήνες που διαρκεί η δίκη έγινε πιο τετραστούμενος που διαρκεί η δίκη οι κατηγορούμενοι είχαν την ευχέρεια να αναπτύξουν και τις πολιτικές τους θέσεις και την υπερασπιστική τους γραμμή. Παραμένουμε, λοιπόν, και τους εκπροσωπούμε. Και για να 'μαστε καθαροί, η τελευταία επικοινωνία που είχα με τον Μαζιώτη ήταν την τελευταία φορά που παρέστη στη δίκη.

Η διαδικασία στο δικαστήριο είναι κανονική, γίνεται σύμφωνα με τους δικονομικούς τύπους, συνέχισε ο συνήγορος. Και η ανακριτική διαδικασία, ανεξάρτητη από το αποτέλεσμά της, έγινε με τους δικονομικούς τύπους. Δεν καθυστέρησε λόγω δικαιοστικής γραφειοκρατίας, άλλα λόγω της εσωτερικής γραφειοκρατίας του «άλλου» μηχανισμού, που έστειλε τα μισά έγγραφα την τελευταία στιγμή.

ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

■ 23η συνεδρίαση Τρίτη, 10.7.12

Με δυο σχετικά σύντομες δηλώσεις, τις οποίες διάφαναν οι Μιχάλης Νικολόπουλος και Χρήστος Τσάκαλος, αρνήθηκαν να «απολογηθούν» και αποχώρησαν από το υπόλοιπο της δίκης (θα εκπροσωπηθούν από τους συνηγόρους τους) τα τέσσερα μελη της ΣΠΦ.

Με τις δηλώσεις που έκαναν αρνούνται την «απολογία» ως όρο και προτάσουν τη γραμμή σύγκρουσης με την αστική Δικαιοσύνη. «Εμείς τα περήφανα μέλη της Αναρχικής Επαναστατικής Οργάνωσης Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς δεν έχουμε να απολογηθούμε σε κανέναν ανέφερε ο Μ. Νικολόπουλος. «Δεν έχουμε τίποτα να πουύμε, ούτε έχουμε να λογοδοτήσουμε στα μελη της Δικαιοστικής Μαρίας. Δεν τρέφουμε καμία ψευδαίθιθη, ότι οι πολιτικές δηλώσεις που αναγνωρίζουν την εξουσία του δικαστηρίου είναι διαιροφετικές από τις απολογίες μεταμελειών».

«Τώρα λοιπόν μας ζήτατε να απολογηθούμε», είπε ο Χρ. Τσάκαλος. «Μονάχα οι δειλοί και οι μετανιωμένοι απολογούνται αναγνωρίζοντας την εξουσία του δικαστηρίου. Μην ψάχνετε ανάμεσά μας να βρείτε ούτε ένα χιλιοστό μεταμελειώς. Ξέρουμε πόσο πολύ θα θελατε να εισπράξετε από εμάς ένα απολογητικό ύφος ή μια ικετία για ευνοϊκή μεταρρύθμιση, με την οποίας είχε ζητήσει τον εισαγγελέα μας που θα αποφέρεται στον Ελέγχο DNA (αγνώστου απόμουνον αναφέρει, δεδομένου ότι οι συλληφθέντες αρνήθηκαν να δώσουν δείγμα). Ο συνήγορος είχε ζητήσει να μη ληφθεί υπόψη το έγγραφο, διαιροφετικά θα υποβάλει ένσταση απόλυτης ακυρότητας. Ο εισαγγελέας είχε επιφυλαχθεί να τοποθετηθεί στην επόμενη συνεδρίαση.

Η δίκη θα συνεχιστεί την Παρασκευή 20 Ιούλη. Κι ενώ ο εισαγγελέας ζήτησε 8 μέρες για να προετοιμάσει την αγρύπνη του, πρόεδρος και εισαγγελέας εξέφρασαν την πρόθεσή τους να έχει τελειώσει η δίκη μέχρι τα τέλη Ιούλη. Δηλαδή, μέσα σ' ένα δεκαήμερο, να έχουν αγορεύσει τόσοι συνηγόροι και να έχει βγει η απόφαση! Ούτε τα προσχήμα

■ Πρώτο δείγμα γραφής

Το ξεπούλημα των Airbus υπέγραψε ο Στουρνάρας

Οταν η συγκυβέρνηση Παπαδήμου αποφάσισε το ξεπούλημα τεσσάρων Airbus της πρώην Ολυμπιακής κυριολεκτικά σε τιμές σκραπ, γράφαμε (φύλλο της 22.1.12): «Έκτος πολυνομοσχέδιου άφησε τελικά ο Βενιζέλος τη ρύθμιση για το ξεπούλημα των τεσσάρων Airbus. Προφανώς αυτό έγινε επειδή φοβήθηκαν πως θ' ακούγονταν και μέσα στη Βουλή πολλά, όχι μόνο από Περισσό και ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και από πικραμένους βουλευτές των κομμάτων της συγκυβέρνησης. Από το υπουργείο Οικονομικών, πάντως, έγινε η διαρροή ότι η απόσυρση της διάταξης δεν επηρεάζει το ξεπούλημα των αεροπλάνων, που θα προχωρήσει κανονικά! Φαί-

νεται πως πρώτα θα τα ξεπουλήσουν και κάποια στιγμή, λίγο πριν κλείσει η Βουλή για εκλογές, θα χώσουν και τη ρύθμιση σε κάποιο νομοσχέδιο-κουρελού.

Πέρασαν από τότε έξι μήνες και η συγκυβέρνηση Παπαδήμου δεν τόλμησε να υλοποιήσει το σκάνδαλο, ενώ η υπηρεσιακή του Πικραμμένου είχε δέσμευση να μην προχωρήσει σε τέτοιες ενέργειες. Μόνο ο Στουρνάρας, ως υπηρεσιακός υπουργός Ανάπτυξης, προχωρούσε σε σωρηδόν υπογραφές «αναπτυξιακών σχεδίων» διάφορων καπιταλιστικών ομίλων. Στα Airbus, όμως, δεν μπορούσε να βάλει χέρι, γιατί δεν ήταν στις αρμοδιότητές του. Το έκανε μόλις ανέλαβε το υπουργείο Οικονομικών στη νέα συγκυβέρνηση. Η υλοποίηση του ξεπούληματος των τεσσάρων Airbus ήταν η πρώτη ενέργειά του ως υπουργός Οικονομικών και αποτελεί ένα σαφέστατο δείγμα γραφής για το μεγάλο πλιάτσικο που θ' ακολουθήσει.

Στην ανακοίνωση που εξέδωσε το Γραφείο Τύπου του Στουρνάρα αναφέρεται: «Η πώληση των τεσσάρων αεροσκαφών τύπου Airbus A340-300 είναι ενταγμένη στο πρόγραμμα ιδιωτικοποίησεων, προβλέπεται στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Στρατηγικής και συνιστά υποχρέωση της χώρας, αφού είχε αποφασιστεί έπειτα από δημόσιο διαγωνισμό, ο οποίος έληξε με επιτυχία τον περασμένο Αύγουστο, αλλά δεν είχε ολοκληρωθεί μέχρι σήμερα... Σύμφωνα με πρόσφατη εκτίμηση των τεχνικών συμβούλων της Lazard, μόνο το κόστος της επενδύσης που θα απαιτείτο για να καταστούν τα τέσσερα αεροσκάφη πλήρως αξιόπλοια σήμερα θα υπερέβαινε τα 47 εκατομμύρια δολάρια». Ας θυμηθούμε, λοιπόν, πώς σχεδιάστηκε αυτό το σκανδαλώδες ξεπούλημα.

Αυτά είναι τα πραγματικά επιδικα αυτής της δίκης. Με βάση τις απαντήσεις τους σ' αυτά τα ερωτήματα θα κριθούν οι δικαστές και όχι με βάση την τήρηση των τυπικών δικονομικών κανόνων και τη σχετική «άνεση» με την οποία διεξάγεται αυτή η δίκη (εν αντιθέσει, για παράδειγμα, με την παραδηλητική εξελισσόμενη δίκη τεσσάρων μελών της ΣΠΦ). Η υπόλοιπη διαδικασία της ημέρας κύλησε βαρετά, με την επί τροχάδην ανάγνωση διάφορων εγγράφων της δικογραφίας. Η δίκη θα συνεχιστεί τη Δευτέρα, 9 Ιουλίου.

■ 28η συνεδρίαση Δευτέρα, 9.7.12

Τουλάχιστον, μάθαμε ότι δεν δικάζει ο... Πρετεντέρη! Το ζήτημα του προγραμματισμού της δίκης έθεσε λόγο πριν το μεσημεριανό διάλειμμα ο Σπ. Φυτράκης. Ζητώντας από τον πρόεδρο να ανακοινώσει το σχέδιό του, αφού επικοινωνήσει και με τους προσταμένους του, «ενόψει και των νέων συνθηκών» και «πειδή διαβάζουμε διάφορων». «Τι διαβάσατε, κύριε συνήγορε», ρώτησε ο εισαγγελέας, αλλά ο συνήγορος δεν προχώρησε παραπέρα. «Ασ' το, εσείς να μη διαβάζετε τίποτο» είπε και επανέλαβε ότι μετά το διάλειμμα περιμένει το ξεκαθάρισμα του τοπίου ως προς την πρόσδιο της δίκης. Μετά το διάλειμμα, ο πρόεδρος είπε πως δεν έχει αλλάξει κάτι σε σχέση μ' αυτά που ο ίδιος είχε ανακοινώσει. Δηλαδή, τον Αύγουστο η δίκη θα διακοπεί, ενώ σε μια διοικητρική διαδικασία ανάγνωσης των εγγράφων.

Κατά τα άλλα, είχαμε μια ακόμη βαρετή συνεδρίαση με σχεδόν ψιθυριστή και επί τροχάδην ανάγνωση διάφορων εγγράφων της δικογραφίας, που αφορούν τις επιμέρους ενέργειες του Επαναστατικού Αγώνα. Η δίκη θα επαναληφθεί την Τρίτη 17 Ιουλίου.

Τα τέσσερα Airbus A340-300 αγο-

ράστηκαν προς 560 εκατ. ευρώ και πουλήθηκαν προς 40,4 εκατ. δολάρια, ήτοι προς 31 εκατ. ευρώ περίπου (στο 5,5% της τιμής αγοράς τους!). Η αρχική απόφαση φέρει τις υπογραφές των Βενιζέλου, Χρυσοχοΐδη, Παππακωνσταντίνου, Βοριδή και Κουτρουμάνη.

Τέσσερα αεροπλάνα, τα μοντέλα των οποίων στην αγορά πουλιούνται μεταξύ 25 και 35 εκατ. ευρώ το ένα, πουλήθηκαν όλα μαζί για 31 εκατ. ευρώ! Πουλήθηκαν, δηλαδή, σαν παλιοσίδερα. Το αν ήταν ή όχι σκραπ φαίνεται από την εταιρία που τ' αγόρασε, την αμερικανική Apollo Aviation Group, η οποία ασχολείται με ενοικιάσεις αεροσκαφών. Η εταιρία αυτή θα πάρει τα τέσσερα Airbus, θα κάνει τη συντήρηση του χρειάζονται και θα τα ενοικιάσει σε άλλες αεροπορικές εταιρίες ή εταιρίες που οργανώνουν πτήση τσάρτερ. Δεν τα παίρνει για να τα κάνει ανταλλακτικά.

Ο Βενιζέλος, με μια ανακοίνωση που είχε εκδοθεί ετεροχρονισμένα και μετά το θόρυβο που είχε δεσπόσει, είχε προσποθήσει να μας πείσει ότι, πέραν του ότι το ξεπούλημα επιβάλλεται από το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα, ήταν μια συμφέρουσα κίνηση, γιατί αν καθυστερούσε η πώληση «θα ενέχει σημαντικό κίνδυνο ακόμη μεγαλύτερης» ή μάλλον ραγδαίας απαξίωσης των από διετίας σταθμευμένων αεροσκαφών για τεχνικούς λόγους». Τα ίδια επιχειρήματα επικαλείται σήμερα ο Στουρνάρας, επιστρατεύοντας τους συμβουλούς της Lazard, που κάνουν ακριβώς αυτή τη δουλειά. Στηρίζουν τα ξεπούληματα.

Γράφαμε στις 14 του περασμένου Γενάρη: «Αφού, όμως, είναι τόσο συμφέρουσα η πώληση, γιατί η κυβέρνηση πήγε να την περάσει στα μουλωχτά; Γιατί η απόφαση απλά στο διαδίκτυο και μάλιστα χωρίς ν' ανα-

φέρει τίμημα; Γιατί ο Βενιζέλος επιβεβαίωσε το ύψος του τιμήματος μόνο μετά το σχετικό δημοσιογραφικό θόρυβο; Δεν αποτελεί αυτό επιβεβαίωση του ότι έχει τη φωλιά του λερωμένη; Οσο για το μέγια επιχείρημα, ότι το συμφέρον της πώλησης εισηγήθηκαν και οι σύμβουλοι που έχει προσλάβει η κυβέρνηση, μας... αποστόμωσε. Ποιοι είναι αυτοί οι σύμβουλοι; Η κακόρημη Lazard και η επίσης αμερικανική Grant Thornton».

Σε διαγωνισμό που είχε γίνει στα τέλη του 2009, η εταιρία Cirrus International είχε πλειοδοτήσει προσφέροντας 97 εκατ. δολάρια για τα τέσσερα αεροπλάνα (δηλαδή, τίμημα υπερτριπλάσιο από το σημερινό). Αυτή η εταιρία αποσύρθηκε και ο διαγωνισμός κηρύχτηκε άγονος, ενώ ο Παππακωνσταντίνου δήλωνε τότε ότι κατώτατη τιμή πώλησης ήταν τα 100 εκατ. ευρώ. Και τώρα πουλάνε τ' αεροπλάνα σε τιμή χαμηλότερη από το ένα τρίτο του κατώτατου ορίου που οι ίδιοι είχαν θέσει.

Η κομπίνα στήθηκε μια χαρά, ώστε τα τέσσερα αεροπλάνα να ξεπουλήσουν σαν παλιοσίδερα. Το 2009, τα τέσσερα αυτά αεροπλάνα αποτιμήθηκαν προς 180 εκατ. ευρώ και έμειναν αμανάτι στα χέρια του κράτους, όταν ιδιωτικά συντήρησης τους ήταν τα 100 εκατ. ευρώ. Και τώρα πουλάνε τ' αεροπλάνα σε τιμή χαμηλότερη από το ένα τρίτο του κατώτατου ορίου που οι πούλησαν τώρα πουλώντας και τα τέσσερα αεροπλάνα αεροπλάνα. Ταυτόχρονα, τ' αεροπλάνα θα ήταν συντηρημένα, αφού θα πετούσαν, επομένως δεν θα υπήρχε περίπτωση να πουλήσουν σαν σκραπ.

Γιατί δεν το έκαναν; Γιατί παρέα με τους ξένους πάτρονές τους ήθελαν να απαξιωθούν τ' αεροπλάνα και να τα πουλήσουν μπριά παρά.

Και για να έχουν το κεφάλι τους ήσυχο, έβαλαν μαζί με την τρόικα και τον σχετικό όρο στο Μεσοπρόθεσμο. Ετσι, βγήκε το Γενάρη ο Βενιζέλος και σήμερα ο Στουρνάρας και λένε πως έγινε ένας διεθνής διαγωνισμός κι αφού τόσα έδωσε η πλειοδότρια εταιρία και το ποσό το ενέκριναν οι σύμβουλοι, σημαίνει πως τόσο αξιόζουν τα ξεπούληματα.

Θα απαιτούσε κονδύλια. Αυτοί θέλουν να κλείσουν περιφερειακά νοσοκομεία όχι για να κάνουν αποτελεσματικότερο το σύστημα για τον ασθενή, αλλά για να διατηθενται λιγότερα κοινωνικά κονδύλια από το κράτος. Άλλως, θα έφτιαχναν πρώτα ένα μεγάλο στόλο ελικοπτέρων μεταφοράς ασθενών και μετά θα μιλούσαν για κλείσιμο μικρών περιφερειακών νοσοκομείων.

Τα μικρά περιφερειακά νοσοκομεία, ανοργάνωτα και υποστελέχωμένα σε γιατρούς και νοσηλευτικό πρωστικό, σώζουν σήμερα καποιες ζωές. Οταν τα κλείσουν θ' αρχίσουμε να χάνουμε ζωές, γιατί από που κυριαρχεί στα μικρά των κυβερνώντων είναι η λογική του Καιάδα, προκειμένου να πετσοκόψουν τις κοινωνικές δαπάνες. Γ' αυτό και πρέπει ν' απορριφθεί κάθε συζήτηση περί εκσυγχρονισμού, όταν κόβονται κονδύλια, αντί να διατίθενται κονδύλια.

Λογική Καιάδα

οι τεχνοκράτες τύπου Στουρνάρα φέρνουν παραδείγματα από ανεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες. Στη Γερμανία, σου λένε, αντιστοιχούν πολύ περισσότεροι κάτοικοι ανά νοσοκομείο σε σχέση με την Ελλάδα. Ξεχνούν, όμως, να πουν ότι η Γερμα

Νίκη της θέλησης και της αποφασιστικότητας

Με τιμές ήρωα υποδέξ-
χτηκε ο λαός της Γάζας
το διεθνή παλαιστίνιο ποδο-
σφαιριστή Μαχμούντ Αλ Σαρ-
σάκ που ήταν παράνομα φυ-
λακισμένος σε ισραηλινές φυ-
λακές από το 2009 και απε-
λευθερώθηκε μετά από σκλη-
ρή απεργία πείνας. Ο 25χρό-
νος ποδοσφαιριστής είχε
συλληφθεί από τους Σιωνι-
στές, όταν πήγε στη Δυτική
Οχθή για να παίξει σε ποδο-
σφαιρικό αγώνα, με την κα-
τηγορία ότι ήταν μέλος της
Ισλαμικής Τζιχάντ και κρατή-
θηκε επί τρία χρόνια, χωρίς
να του απαγγελθούν συγκε-
κριμένες κατηγορίες και χω-
ρίς να δικαστεί (με τη γνωστή
μέθοδο της «διοικητικής κρά-
τησης»).

Κατά τη διάρκεια της παράνομης κράτησής του ο Αλ Σαρσάκ προσπάθησε να διεκδικήσει με δυναμικό τρόπο τα δικαιώματά του και την ελευθερία του, με αποκορύφωμα την απεργία πείνας για τέσσερις μήνες. Στον αγώνα του αλληλέγγυους, εκτός από τον παλαιστινιακό λαό, βρήκε δυστυχώς πολλοί λίγους από το χώρο του ποδοσφαίρου. Ο πρόεδρος της FIFA Σεπτ Μπλάτερ είχε ζητήσει από τις ισραηλινές αρχές να συνδράμουν για την απελευθέρωσή του, χωρίς όμως να εισηγηθεί μέτρα εναντίον της Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας του Ισραήλ, που επί τρία χρόνια έκανε πως δεν άκουγε, ενώ οι περισσότεροι διεθνείς φορείς που «μάχονται» για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην περίπτωση του Αλ Σαρσάκ κράτησαν ένοχη σιωπή, διαλέγοντας επί της ουσίας να συστρατευθούν με τους Σιωνιστές. Από τις φωτεινές εξαιρέσεις ο παλαιμάχος γάλλος ποδοσφαιριστής Ερικ Καντονά, ο οποίος μαζί με άλλες προσωπικότητες, μεταξύ των οποίων ο Νόαμ Τσόμσκι, ο σκηνοθέτης Κεν Λόουτς και ο σκηνοθέτης και δημοσιογράφος Τζον Πιλγκερ δημοσίευσε ανοιχτή επιστολή κατά τη διάρκεια διεξαγωγής του Euro 2012, ζητώντας την άμεση απελευθέρωση του παλαιστινίου ογκιστή-ποδοσφαιριστή. Στην επιστολή τους κατακρίνουν τους πολιτικούς, τις ποδοσφαιρικές ομοσπονδίες και την ΟΥΕΦΑ για επλεκτική ευαισθησία, συγκρίνοντας τις αντιδράσεις τους για τα ρατσιστικά συνθήματα κατά τη διάρκεια των αγώνων του Euro και τις τιμωρίες που έχουν επιβάλει σε όσους χρησιμοποιήσαν τις εξέδρες των γηπέδων για την προβολή πολιτικών και κοινωνικών συνθημάτων, με την αδιαφορία

τους για
το ρα-
τσισμό
και την
κατά

κατα-
πάτηση κάθε ανθρώπινου δι-
καιώματος και της διεθνούς
νομοθεσίας από το Ισραήλ.
Τονίζουν, μάλιστα, ότι οι ευ-
θύνες γίνονται ακόμη μεγα-
λύτερες, γιατί το 2013 το Ισ-
ραήλ θα φιλοξενήσει το Ευ-
ρωπαϊκό Πρωτάθλημα Ελπί-
δων, παρά το ότι η καταπά-

γελθεί κατηγορία, χωρίς δίκη.
Φτάνοντας σε απόγνωση, προχώρησε σε
απεργία πείνας που διαρκεί πάνω από 80
μέρες και αυτή τη στιγμή βρίσκεται κοντά στο
θάνατο. Αυτός, μαζί με άλλοι

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

τηση των ανθρώπινων δικαιωμάτων είναι γεγονός αναμφισβήτητο, χωρίς κανένας να το έχει θέσει προ των ευθυνών του. Παραθέτουμε το απόστολα μα με το οποίο καταλήγει η επιστολή:

«Στις Ισραηλινές φυλακές βρίσκονται περίπου 4.000 παλαιστίνιοι κρατούμενοι, από τους οποίους περισσότεροι από 300 βρίσκονται υπό "διοικητική κράτηση" και κρατούνται χωρίς απαγγελία κατηγορίας ή δίκη. Ενας απ' αυτούς είναι ο Mahmoud Sarsak, ποδοσφαιριστής από τη Γάζα, 25 χρόνων. Παραμένει στη φυλακή εδώ και τρία χρόνια. Χωρίς να του έχει απονο-

A black and white photograph showing a group of protesters standing outside the headquarters of the French Football Federation (FFF). Several individuals are holding up handmade signs with various messages and names written on them. One sign clearly visible in the foreground reads "BALVIE MAHMOUDI et ILMOURI". Another sign to the right of it says "EX PRESIDENT". A third sign further back includes the text "Le 1er octobre 2008, nous avons voté pour DSK". The FFF logo is prominently displayed above the entrance to the building.

αντιδράσεις τους για τα ρατσιστικά συνθήματα κατά τη διάρκεια των αγώνων του Ευρο και τις πιμωδίες που έχουν επιβάλει σε όσους χρησιμοποιήσαν τις εξέδρες των γηπέδων για την προβολή πολιτικών και κοινωνικών συνθημάτων, με την αδιαφορία Αλληλέγγυες/οι έξω από τα γραφεία της Γαλλικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας, κατά τη διάρκεια διαμαρτυρίας για την παράνομη κράτηση του Μαχμούντ Αλ Σαρσάκ. Λίγο αργότερα, θα κάνουν συμβολική κατάληψη στα γραφεία της ομοσπονδίας, η οποία παρά τον ειρηνικό της χαρακτήρα έληξε με βίαιη επέμβαση των δυνάμεων καταστολής. Προφανώς, οι γάλλοι μπάτσοι θελήσαν να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους στους σιωνιστές συναδέλφους τους.

■ ΑΛΦΡΕΝΤ ΧΙΤΣΚΟΚ Νοτόριους

Ισως η πιο αντιπροσωπευτική ταινία του άγγλου σκηνοθέτη, που απογείωσε την καριέρα του. Δείγμα ενδεικτικό της τέχνης του, που την χαρακτηρίζουν οι γρήγορες εναλλαγές και ανατροπές του σεναρίου, τα πολύ μελετημένα, γεμάτα νόημα πλάνα, τα οποία ταυτόχρονα είναι προσεγμένα, ώστε αισθητικά να είναι άφογα, και η μεγάλη σημασία της κάθε λεπτομέρειας. Στη συγκεκριμένη ταινία, μία όμορφη νεαρή γυναίκα αναλαμβάνει να κατασκοπεύσει ομάδα Ναζί στο μεταπολεμικό Ρίο. Οταν καταλαβαίνει ότι η ζωή της κινδυνεύει, ο μόνος που μπορεί να τη σώσει είναι ο αξιωματικός που της ανέθεσε την αποστολή, ο οποίος είναι και ερωτευμένος μαζί της.

Ο Χίτσκοκ δημιουργεί άλλο ένα φιλμ νουάρ με πολύ σκοτεινή ατμόσφαιρα, έντονα ρομαντική διάθεση και με αίσιο τέλος, γεγονός αρκετά σπάνιο για τις ταινίες του, ειδικά από τη συγκεκριμένη ταινία και ύστερα. Πρωταγωνιστές, δύο μεγάλοι σταρ της εποχής, η Ινγκριτ Μπέργκιμαν και ο Κάρι Γκραντ που χάρισαν στην ταινία δυο εξαιρετικές ερμηνείες. Μικρό ρόλο στην ταινία έχει και ο «δικός μας» –σαφώς υπερεκτιμένος– Αλέξης Μινωτής.

■ ΧΑΟΥΑΡΝΤ ΧΟΚΣ

Οι άντρες προτιμούν τις ξανθίες

Το πρώτο πρόγμα που μας έρχεται στο μυαλό στο άκουσμα αυτής της ταινίας είναι η εικόνα της αφοπλιστικής Μέριλιν Μονρόε. Μιούζικαλ-μεταφορά στον κινηματογράφο του ομώνυμου πετυχημένου μιούζικαλ του Μπροντγουέι. Δύο τραγουδίστριες ταξιδεύουν με ένα υπερπολυτελές πλοίο από Αμερική για Γαλλία. Η μία (Μέριλιν Μονρόε) αναζητά άντρες πλούσιους που θα της χαρίζουν διαμάντια, ενώ η άλλη (Τζέιν Ράσελ) ψάχνει τον μεγάλο έρωτα. Ομως τα πρόγματα περιπλέκονται, όταν οι γυναίκες καταλαβαίνουν ότι ο αρραβωνιαστικός της πρώτης έχει παρέλθει υπέρτατη ημέρα που ακολυθεύει.

Κος Πάππιας
papias@eksegersi.g

Ο σημερινός τίτλος της
αποτελεί δάνειο από
ναοικίωση της Ισλαμι-
ζήχαντ απ' αφορμή την
ευθέρωση του Μαχ-
μέτου Αλ Σαρσάκ. Με ελάχι-
τερες αποδίδεται στο
κιό ο αγώνας και η προ-
εια του Μαχμούντ άλ-
λοκλήρου του παλαι-
ακού λαού για την λευ-
τού.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Φτύνουμε τους νόμους σας, την τάξη σας, την εξουσία σας

Τι θα πει «να τοποθετηθούν όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα» στο θέμα της Χαλυβουργίας; Δεν είναι ήδη ξεκάθαρη η θέση τους;

Χαλυβουργία: και τον εργάτη στυμμένο και χορτάτο το καπιταλιστικό κατεστημένο;

Αρχή διά λόγου για μισθούς και εργασιακά (πρωταγωνιστούν ΓΣΕΕ και υπουργείο Εργασίας)

«Υπεύθυνη αντιπολίτευση + Ρυθμίσεις των οποίων η κατάργηση δεν επιβαρύνει το δημοσιονομικό πρόβλημα», ΑΥΓΗ, 11/7/12: για την πρόταση νόμου του ΣΥΡΙΖΑ

◆ Τελικά ο εκλογικός καταποντισμός του Περισσού ήταν άντ' άλλα της Παρασκευής το γάλα (συμπεράσματα της Κ.Ε. τους, 9/7/12).

◆ Μπορεί το «πολιτικό τέλος του Ασαντ (να) πλησιάζει» (The Economist, Καθημερινή 8/7/12), όμως ΤΩΡΑ αποφάσισε το μουλουκουκουάτι να τον στηρίξει. Και ένας και δύο και τρεις... κόρσμοι... (εννοείται ότι τα γραφόμενα του Ec-

οποmist δεν αποτελούν θέσφατο).

◆ Σωματίδιο του Θεού, μη arse!

◆ Νάτη και η «λαϊκή» μάχη που θα δώσει ο Σαμαράς (Παπαχελάς, Καθημερινή, 8/7/12).

◆ Κάτω τα χέρια από το Σάββα, τ' αφτιά σας, μώγα!

◆ «Η κυβέρνηση πρέπει να προστατεύει με κάθε τρόπο τους μισθούς των αστυνομι-

κών και των στρατιωτών οι οποίοι εργάζονται σε υπηρεσίες που είναι ζωτικές για τη δημόσια ασφάλεια και το εθνικό συμφέρον» – από το κύριο άρθρο της Καθημερινής, 12/7/12. (Σκυλιά, φυλάτε τ' αφεντικά σας).

◆ Πετυχημένη η 48ωρη απεργία των γιατρών στην Πορτογαλία (εκεί δεν περιμένουν να βγει ο Σύριζα κυβέρνηση...).

◆ Καθημεύχασε την ΑΔΕΔΥ για τις απολύσεις στο δημόσιο ο υπουργός Μανιτάκης. Τους υπό απόλυση υπαλλήλους όμως;

◆ «Αποκαταστάσεις μισθών, τώρα!» (Σύριζα). Άλλα χωρίς να θιγεί («επιβαρυνθεί») το δημοσιονομικό πρόβλημα. Τόσο πολύ, δηλαδή...

◆ «Ελεύθερος από τον καρκίνο ο Τσάβεξ». Η εργατική τάξη της Βενεζουέλας;

◆ Σύριζα-Ιταλική «Αριστερά»: ο οπορτουνιστής των οπορτουνιστής αει πελάζει.

◆ «Να επισπευσθούν τα φιλολαϊκά μέτρα» δήλωσε ο Κουβέλης. Οπως η επιτάχυνση των απολύσεων και η αύξηση της ανεργίας, ας πουμέ.

◆ Παραγωγικότατη η πλειοψηφία των περιλαμβανόμενων στα ειδικά μισθολόγια: 156.282 ένστολοι, 11.920 καθηγητές ΑΕΙ-ΤΕΙ, 4.215 δικαστικοί λειτουργοί και 885 διπλωμάτες.

◆ Απασχολούμενοι-άνεργοι: 3.813.600 – 1.109.658 (αύξηση ανέργων 38,4% από Απρίλιο 2011 σε Απρίλιο 2012). Ιδιού

τα «φιλολαϊκά» μέτρα...

◆ Kabcom!

◆ Και ο ελληνικός λαός – προς το παρόν – βουκώλος... (με ωμέγα).

◆ Ακόμα περιμένουμε την απόφη του «Ριζοσπάστη» για τον «σ. Χριστόφια»...

◆ Ολυμπιακοί Αγώνες 2012: το Λονδίνο σε (κανονικά, μιλάμε) κατάσταση πολεμικής ετοιμότητας («αγνέ πατέρα του ωραίου...»).

◆ Το θέρετρο Σαμονί έγινε... φρέτρο.

◆ Τελικά ήρθε ο Πίου;

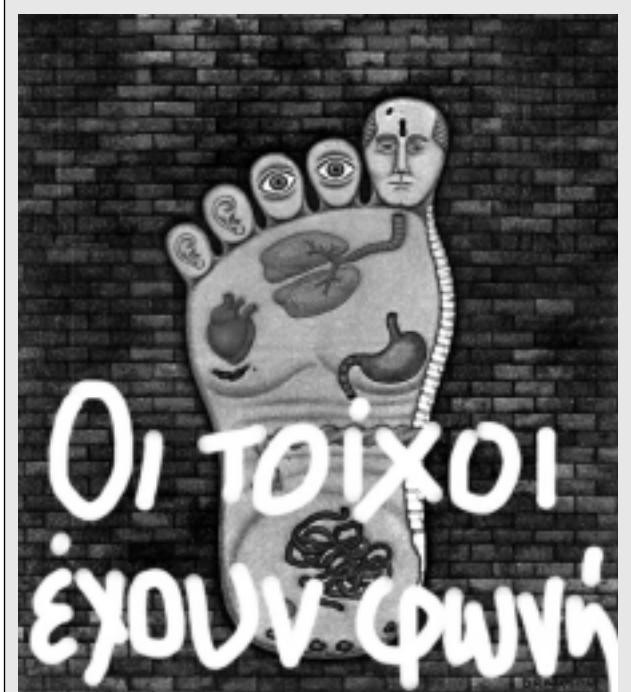
◆ Μπορεί να πήραν... το μακρύτερο κάποιες ομάδες στις πρόσφατες εκλογές, αλλά αμέσως μετά ανακοίνωσαν το θερινό... κάμπτινγκ τους. (Φτώχεια, ρε παιδί μου!).

◆ «Τέλος εποχής – αρχή ανατροπής», ο λαϊ με την ψήφο του γκρέμισε ΠΑΣΟΚ-ΝΔ και μαύρισε το Μνημόνιο», ΠΡΙΝ, 13/6/12. (Λέμε και καμία μαλακία για να περνάει η ώρα...).

◆ Πολιτική Οργάνωση Τάξης Εργατικής (;

◆ Για ποιον υπουργό της συγκυβέρνησης ισχύει το «θέλει η πουτάνα να κρυφτεί μα η χαρά δεν την αφήνει»; Για τον Γ. Στουρνάρα, φυσικά. Δεν του φεύγει το χαμόγελο σε κάθε πόζα. Ο άνθρωπος είναι ευτυχισμένος που – επιτέλους – έγινε και υπουργός κοινοβουλευτικής κυβέρνησης. Κι αν τον κοντάνει λίγο ο Βενιζέλος δεν πειράζει, αρκεί που έγινε υπουργός.

Βασιλης

◆ Τα χρήματα του λαού επιστρέφουν στον λαό! - Δωρεάν τρόφιμα μόνο για Ελληνες – Τετάρτη 11 Ιουλίου 19:30 μμ – Δηλιγιάννη 50 Αθήνα – Χρυσή Αυγή (αφίσα)

Οπως ανέφερε η ανακοίνωση των νεοναζί, «με τα χρήματα της κρατικής επιχορήγησης οιγοράστηκαν τόνοι τροφίμων αποκλειστικά από Ελληνες παραγωγούς χωρίς κομιά έκπτωση ή διευκόλυνση, με μοναδικό σκοπό να βοηθηθούν οι αναξιοπαθύντες Ελληνες συμπατριώτες μας». Αν κρίνουμε από τις δυο κούτες γάλατα και κονσέρβες, άγνωστης μάρκας, που πήγαν για «βοήθεια» στους απεργούς χαλυβουργούς, προκειμένου να κάνουν το προεκλογικό τους σάρωμα, μπορούμε να καταλάβουμε τι μέρος της κρατικής επιχορήγησης διέθεσαν για να κάνουν το νέο σόου. Σημασία έχει και το πώς παρουσιάζουν την κατάσταση. Από τη μια γράφουν ότι «η κατάσταση της Ελλάδας όλο και δυσχεραίνει ενώ το μνημόνιο πίεζε απελπιστικά τον απόλο Ελληνα που δεν έχει καμία βοήθεια από το κράτος» (πιο ήπια κριτική δε θα μπορούσε να γίνει) και από την άλλη γκαζώνουν: «Η χώρα μαστίζεται καθημερινά από την εγκληματικότητα των λαθρομεταναστών, που τους παρέχεται και παντός ειδούς βοήθεια (ιατροφαρμακευτική περιθαλψη, τρόφιμα, δωρεάν πταίδεια) από το κράτος». Το ένα φέμα πάνω στο άλλο, ακολουθώντας τη συμβουλή του Γκέμπτελς: «πες, πες, κάτι θα μείνει».

Επειδή ξέρουν ότι είναι πολλοί αυτοί που πένονται ή και πεινούν και φοβούνται ότι θα πλακώσει πλήθος και θα ξεφτιλιστούν, το περιορίζουν: «Καλούνται όλοι οι αποδεδειγμένα άστεγοι, πολύτεκνοι, άνεργοι Ελληνες, έχοντας μαζί τους ταυτότητα και κάρτα απόρου, ανέργου ή πολύτεκνου να παραστούν στην διανομή τροφίμων στα γραφεία μας». Ομως, δεν είναι αυτό το κύριο, αν δηλαδή θα μοιράσουν πολλά ή λίγα τρόφιμα και πώς τ' απέκτησαν. Το κύριο είναι πως αυτά τα τρόφιμα είναι το «τυράκι» για να δέσουν ανθρώπους στο άρμα του νεοναζισμού. Διαβάστε τι είπε ο Καστιδιάρης στην παρθενική του ομιλία στη Βουλή: «Κάποιοι σκοτεινοί κύκλοι έχουν θέσει πράγματι ως στόχο – και αυτό το δηλώνω μετά λόγου γνώσεως- να μετατρέψουν τη χώρα μας σε ένα άθλιο προτεκτοράτο κατοικούμενο από υπανθρώπους, χωρίς συνειδηση, χωρίς πατριδιά, χωρίς πολιτισμό, χωρίς ψυχή στην ουσία, διότι άνθρωποι χωρίς ψυχή, δηλαδή χωρίς τη φυλή, ορωμένη εκ των έσω, είναι το έρμα στο οιώνιο ταξίδι της ιστορίας». Ανατριχιάζεις όταν τα διαβάζεις ή τ' ακούς, διότι πρόκειται για θέσεις βγαλμένες κατευθείαν από το οπλοστάσιο του ναζισμού. Οι ναζί μιλούσαν για «αρίσους» και «υπανθρώπους», τους οποίους μπορούσαν να φυλακίσουν, να βασανίζουν να εκτελούν. Σήμερα στη θέση των «υπανθρώπων» είναι οι μετανάστες, αύριο, αν δυνομάσουν οι νεοναζί, θα είναι όποιος σταθεί απέναντι στο δολοφονικό όργιό τους.

◆ Ουτοπία είναι να πιστεύεις ότι ο κόσμος θα μείνει ίδιος (σύνθημα με μαύρο σπρέι σε ρολά καταστήματος)

Τι ωραίο σύνθημα. Πόσο εύστοχο. Κι ας ηχεί κι αυτό τόσο... ουτοπικό στις συνθήκες της ήττας που έχουν δημιουργηθεί. Ναι, αυτός είναι ο μεγαλύτερος εχθρός του ελληνικού λαού. Η λογική της ήττας που έχει εμφιλοχωρήσει στις συνειδήσεις και οδηγεί τους εργαζόμενους και τους νέους είτε στο βάθτο του συγκυβερνώντος τρικομματισμού είτε στις φρούδες ελπίδες του ΣΥΡΙΖΑ. Κι όμως, αυτή ακριβώς η συμπεριφορά είναι ουτοπική.

σάρκωση αυτού του προτύπου η ίδια η Μέριλιν Μονρόε, την οποία το χόλιγουντ ανέδειξε και όλος ο πλανήτης λάτρεψε ως την απόλυτη γυναίκα-σύμβολο του σεξ. Αυτό το πρότυπο σταρ, ακριβώς αυτό το μοντέλο-διακοσμητικό στοιχείο για τη γυναίκα υπηρετεί. Το χόλιγουντ τη χρησιμοποίησε ως την ενσάρκωση της σαγήνης, ως δηλαδή αντικείμενο πάθους των αντρών και ζήλειας-θαυμασμού των γυναικών, κονόμησε σε βάρος της, έδωσε και σ' αυτήν βέβαια αρκετά χρήματα και από εκεί και πέρα κανείς δε ρώτησε πώς ζει αυτή η γυναίκα κι αν είναι καλά (που δεν ήταν, όλη την ημέρα τη μπούκωναν με ψυχοφάρμακα). Τέοια πρότυπα μόνο προσβλητικά μπορούν να είναι για μια γυναίκα. Και αν σκεφτούμε και λίγο το γενικότερο κοινωνικό, ιστορικό, οικονομικό πλαίσιο της εποχής, θα διαπιστώσουμε ότι εκτός από προσβλητικά αυτά τα πρότυπα είναι κυρίως επικινδυνά.

Ελένη Π.

Εκατοντάδες χιλιάδες υποδέχτηκαν τους ανθρακωρύχους στους δρόμους της Μαδρίτης

Hη marcha negra (μαύρη πορεία) των ισπανών ανθρακωρύχων κατέληξε την Τρίτη, περασμένα μεσάνυχτα στην Πουέρτα δελ Σολ στο κέντρο της Μαδρίτης. Εκατοντάδες χιλιάδες λαού, πάνω από μισό εκατομμύριο σύμφωνα με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, κατέκλυσαν την κεντρική λεωφόρο της Μαδρίτης υποδέχόμενοι τους 200 ανθρακωρύχους που επί 22 μέρες διέσχισαν με τα πόδια πάνω από 400 μίλια, από τις επαρχίες Αστούριας και Λεόν, για να καταλήξουν στην πρωτεύουσα. Αψηφώντας τη γκεμπελική προπαγάνδα των ΜΜΕ και της κυβέρνησης για τους «κρατικούς», «ρετιρέ», «προνομιούχους» ανθρακωρύχους, η εργατική τάξη της Μαδρίτης και η νεολαία της βγήκε από νωρίς στους δρόμους της Μαδρίτης για να πανηγυρίσει την άφιξη των δικών της ηρώων. Συνθήματα που παρέπεμπαν στους πρόσφατους πανηγυρισμούς για τη νίκη της εθνικής Ισπανίας στο Ευρω («Νάτοι, νάτοι οι πρωταθλητές», «Αυτή είναι η δική μας εθνική»), συνθήματα του αγώνα («Λαός ενωμένος ποτέ νικημένος», «Ζήτω ο αγώνας της εργατικής τάξης») δονούσαν στους δρόμους της Μαδρίτης κατά τη διάρκεια μιας μεγα-

λειώδους πορείας-παρέλασης που κράτησε περίπου τρεις ώρες, από τα περίχωρα της Μαδρίτης ως το κέντρο. Και κάπου ανάμεσα ν' αντηχεί ο ύμνος των ανθρακωρύχων, ο επίσημος ύμνος της δημοκρατίας της Αστούριας, πριν πέσει στα χέρια του Φράνκο, η σπαρακιάρδια διήγηση ενός ανθρακωρύχου για το θάνατο των συντρόφων του στα έγκατα της γης. Στο τέλος της πορείας οι 200 ανθρακωρύχοι έστειλαν το δικό τους χαιρετισμό στους εφτά «έγκλειστους» συντρόφους τους στο ανθρακωρυχείο της Σάντα Κρουθ δελ Σλ, που επί 52 μέρες δίνουν τη δική τους μάχη στον κοινό πόλεμο, 3.000 μέτρα κάτω από τη γη.

Την επομένη το πρωί, χιλιάδες λαού συνέρευσαν στην Γλάθα δε Κολόν για να συνοδεύσουν τους ανθρακωρύχους στην πορεία προς το υπουργείο Βιομηχανίας, Τουρισμού και Εμπορίου. Εξω από το υπουργείο είχαν στοιχηθεί περιμετρικά τα ΜΑΤ. Επιπλέον, είχαν μπει σιδερένιοι φράχτες για να σταματήσουν την πορεία των διαδηλωτών. Μετά τις πρώτες αψιμαχίες και την απομάκρυνση των φραχτών από τους διαδηλωτές, οι μπάτσοι άρχισαν να ρίχνουν πλαστικές σφαίρες στο ψαχνό. Ο

απολογισμός της σύγκρουσης ήταν 76 διαδηλωτές τραυματίες, ανάμεσά τους και δημοσιογράφοι. Ενος διαδηλωτής έχασε τις αισθήσεις του δεχόμενος πλαστική σφαίρα στο κεφάλι. Οχτώ συνελήφθησαν. Το απόγευμα της ίδια μέρας, ο υπουργός Βιομηχανίας Χοσέ Μανούέλ Σορία, σε διάλεξη που έκανε σε θερινό σεμινάριο πανεπιστημίου της Μαδρίτης, παρατηρούσε κυνικά ότι «είναι μεταφυσικά αδύνατο ν' αυξήσουμε την ενίσχυση σ' αυτόν τον τομέα», εννοώντας τα ανθρακωρυχεία. Παράλληλα, ο πρωθυπουργός Ραχόι από το βήμα της Βουλής προανήγγειλε νέα μέτρα, ύψους 65 δισ. ευρώ αυτή τη φορά (λεπτομέρειες δες στη σελίδα 5), που περιλαμβάνουν αυξήσεις στο μικρό και μεγάλο συντελεστή του ΦΠΑ, μείωση του επιδόματος ανεργίας, πάγωμα δώρων Χριστουγέννων στο δημόσιο τομέα δραστική μείωση στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων των επαρχιών της Ισπανίας, «Θυσίες», όπως, είπε χαρακτηριστικά, «που πρέπει να κάνει ο ισπανικός λαός προκειμένου να επανέλθει δυναμικά στο δρόμο της ανάπτυξης». Αυτά είναι τα αποτελέσματα της υποτιθέμενης «νίκης» των τριών έναντι της Μέρκελ, όπως σερβίριστηκαν από τα εγχώ-

ρια και τα ΜΜΕ του Νότου, και που το κόμμα της κοινωνικής δημογαγίας ΣΥΡΙΖΑ, έσπευσε να υιοθετήσει.

Το βράδυ της Τετάρτης πραγματοποιήθηκε ξανά πορεία-συγκέντρωση διαμαρτυρίας στην Πουέρτα δελ Σολ της Μαδρίτης, ενάντια στην καταστολή της πρωινής πορείας. Η συγκέντρωση μακελεύτηκε από την αστυνομία, ενώ ακολούθησαν ολονύχτιες συγκρούσεις στα στενά του κέντρου. Το ίδιο βράδυ, στο Βορρά, στο ανθρακωρυχείο της Σάντα Κρουθ δελ Σλ, οι εφτά ανθρακωρύχοι που παρέμειναν «έγκλειστοι» επί 52 μέρες, 3.000 μέτρα κάτω απ' τη γη, δέχονταν την πρώτη ιατρική φροντίδα και την υποδοχή των συντρόφων τους, σε μια συγκινητική τελετή, ανερχόμενοι στην επιφάνεια και παραδίδοντας την σκυτάλη σε πέντε άλλους συντρόφους τους που ετοιμάζονταν να κατέβουν στα έγκατα της γης.

Περιμένουμε με αγωνία και ενδιαφέρον τη συνέχεια του αγώνα των ισπανών ανθρακωρύχων, που είναι αναμφίβολα μια όση στο γκρίζο τοπίο των ελεγχόμενων από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία κινητοποιήσεων σε όλη την Ευρώπη.

Η αντίφαση

Πρέπει να είναι πολύ σοβαρά τα πράγματα στο εσωτερικό του Περισσού για ν' αναγκαστεί η πυγετική ομάδα να επιφέρει εκτεταμένες αλλαγές στην αρχική της απόφαση για το εκλογικό αποτέλεσμα της 6ης Μάη και της 17ης Ιούνη. Επί της ουσίας στην εκτίμηση του Περισσού δεν άλλαξε τίποτα. Απλά, προστέθηκαν στοιχεία υποκριτικής αυτοκριτικής και από τη μεριά της ΚΕ, τα οποία απουσίαζαν εντελώς από την πρώτη εκτίμηση. Για να κατασιγαστεί, δε, η εσωκομματική διαμαρτυρία, ανακοινώθηκε ότι όλ' αυτά θ' αποτελέσουν στοιχεία του εσωκομματικού «διαλόγου» ενόψει του επόμενου κομματικού συνέδριου.

Η αυτοκριτική, σε ελεύθερη απόδοση συνοψίζεται στο ότι δεν φταίει η γραμμή αλλά η αδυναμία πλαστιάς εφαρμογής της στην πράξη και η υποτίμηση ορισμένων τομέων δουλειάς, μεταξύ των οποίων και το Διαδίκτυο. Εκείνο που δεν πρόκειται ποτέ ν' αγγίξει η όποια συζήτηση γίνεται στο εσωτερικό του Περισσού είναι η μεγάλη αντίφαση που προσδιορίζει τη δράση του. Η αντίφαση ανέμεσα στο χαρακτήρα του ως ένα αστικό-ρεφορμιστικό κόμμα και στη ρητορική του που τη μπολιάζει με στοιχεία αντικαπιταλιστικά.

Από τη μια θέλουν να εμφανίζονται σαν κόμμα επαναστατικό, που δεν θεωρεί την κοινοβουλευτική του εκπροσώπηση ως το ύψιστο καθήκον και από την άλλη εδώ και δεκαετίες αντιμετωπίζουν τις εκλογές ως τη μπτέρα των μαχών. Από τη μια θέλουν να εμφανίζονται σαν κόμμα κομμουνιστικό, που δεν παίρνει μέρος σε αστικές κυβερνήσεις και από την άλλη η περιβόλητη κυβέρνηση της λαϊκής εξουσίας δεν είναι παρά μια κυβέρνηση που θα προκύψει μέσα από κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Από τη μια εμφανίζονται σαν κόμμα επαναστατικό και από την άλλη η επανάσταση περιγράφεται σαν μια μη βίαιη διαδικασία λαϊκών κινητοποιήσεων και κοινοβουλευτικών διαδικασιών.

Πώς λοιπόν να κατανοήσει, όχι ο απλός κόσμος αλλά ακόμη και τα οργανωμένα μέλη τους, όλη αυτή τη θολούρα και τις αξεδιάλυτες αντιφάσεις που περιέχει η υποτιθέμενη προγραμματική τους πρόταση; Εύλογα πττίθηκαν κατά κράτος από τον ΣΥΡΙΖΑ που την ίδια κατά βάση προγραμματική κατεύθυνση τη μετέτρεψε σε άμεση πρόταση εξουσίας. Εδώ και δεκαετίες διαπιδαγωγούν τον κόσμο με τη γραμμή του κοινοβουλευτικού περάσματος στο σοσιαλισμό. Οσες φιοριτούρες και να της βάλουν, πι ουσία παραμένει αυτή και είναι αυτή η ουσία που φούσκωσε με αέρα τα πανιά του ΣΥΡΙΖΑ, ενώ έκαψε τα δικά τους.

Από την άλλη, η ρητορική περί ανάπτυξης της ταξικής πάλης, γραμμή που υποτίθεται ότι τους διαχωρίζει από τον ΣΥΡΙΖΑ, κάθε αλλό παρά φαίνεται στην πράξη, με αποτέλεσμα να χάνουν από δεξιά κι από αριστερά. Από δεξιά γιατί βρέθηκαν έξω απ' όλα τα «κινήματα» που αναπτύχθηκαν την τελευταία διετία, βουτηγμένα στις αιταπάτες, ενώ αντίθετα ο ΣΥΡΙΖΑ κερδοσκόπησε μ' αυτά. Κι εκεί που εμφανίζονται με ταυτόσημα αιτήματα (π.χ. «δεν πληρώνω τα χαράτσια»), περιορίστηκαν σ' ένα κομματικό γκέτο, αποφεύγοντας κάθε επαφή με τις ευρύτερες κινήσεις που αναπτύσσονταν. Ετσι, έδειχναν πως περιφρονούν την όποια αιτενέργεια του κόσμου και πως υιοθετούσαν κάποια αιτήματα μόνο και μόνο επειδή αυτά εξυπηρετούσαν την πολιτική τους γραμμή και μόνο στο βαθμό που μπορούσαν να εντάξουν τις όποιες κινήσεις στο κομματικό οργανόγραμμα. Από τ' αριστερά χάνουν επειδή προβοκάρουν, ελεγκολογούν και καταγγέλλουν κάθε κίνηση αντίστασης που ζεφεύγει από τα όρια της αστικής νομιμότητας.

Πώς να πείσουν ότι έχουν επαναστατική πρόταση, όταν καταγγέλλουν τη νεολαϊστική εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008, όταν διακρύσσουν ότι «στη λαϊκή επανάσταση δε θα σπάσει ούτε ένα τζάμι» (!) και όταν στις 20 Οκτώβρη του 2011 παίρνουν τα παλούκια και αναλαμβάνουν να περιφρουρήσουν την αστική Βουλή;

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολεος 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μιακατέλου 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙ